

6

Включивши добровільне медстрахування у соцпакет працівника, можна заохотити його і водночас зекономити на матеріальній допомозі на лікування

«Осіння застуда. Як уберегтися? Які штами вірусу грипу чекають нас цієї зими? Як убезпечити дитину від застудних захворювань?» – про це йтиметься на наступній прямій телефонній лінії «Урядового кур'єра». Гостем редакції буде **Сергій Олександрович КРАМАРЄВ**, головний дитячий лікар-інфекціоніст Міністерства охорони здоров'я. Поставити запитання ви зможете **17 жовтня з 12.00 до 13.00** за телефоном: **253-15-83**. Крім того, надсилайте їх на електронну скриньку: **imrich@ukcc.com.ua**

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 17 ЖОВТНЯ 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 189 (4833)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ:

«Тільки-но ми отримаємо і проаналізуємо результати діяльності Митного союзу, тоді зможемо дати відповідь на це запитання».

Президент про подальші форми співпраці з цим об'єднанням

Безнаперова звітність набуває популярності

ПОДАТКИ. За 9 місяців поточного року кількість платників, які надсилають звітність з ПДВ в електронному вигляді, сягнула 98%. Порівняно з минулим роком через централізовану систему прийнято у 6,6 раза більше документів.

Як зазначає прес-служба Державної податкової служби, такому зростанню посприяла можливість безкоштовного отримання ключів електронного цифрового підпису. За час роботи акредитованого Центру сертифікації ключів, що працює при ДПСУ, зареєстровано 61,1 тис. клієнтів, яким видано майже 124 тис. ключів.

Найбільш популярні послуги електронного цифрового підпису серед платників — фізичних осіб, яких зареєструвалося 38,4 тис. (видано 54 тис. ключів). Юридичних осіб зареєстровано 22,7 тис., які отримали 69,9 тис. сертифікатів.

Крім того, до кінця року платники, які отримали електронний цифровий підпис та посилені сертифікати ключів, матимуть змогу також подавати звітність в електронному вигляді до Пенсійного фонду й Державного комітету статистики.

ЦИФРА ДНЯ

7155,8 млн кВт/год.

електроенергії експортувала Україна за 9 місяців 2012 р. Це на 68,9% більше відповідного торішнього показника

Останнє китайське попередження

Петриківський розпис цінують у Китаї... А в Україні?

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ. Якщо сьогодні не вжити заходів, то Україна скоро може втратити ринок сувенірної продукції

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральній виборчій комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення виборів народних депутатів України

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною тринадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три

відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямым підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 16 жовтня 2012 року

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1036.7720
за 100 євро

RUB 2.5718
за 10 рублів

/ AU 139657.69

AG 2655.27

PT 131324.99

PD 50995.34
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Безпеку гарантуватиме держзамовлення

МЕТА. Президент переконаний, що курс на переоснащення Збройних сил дасть змогу відродити оборонно-промисловий комплекс

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

«Реальний сектор економіки, вироблення нових підходів у промисловій політиці — це той шлях, який ми з вами обрали», — з такими словами Президент Віктор Янукович звернувся до присутніх на нараді з питань реформування та розвитку оборонно-промислового комплексу. А ця зустріч, за словами глави дер-

жави, покликана продовжити розпочатий торік шлях до реформування цієї сфери.

Передовсім Президент звернувся до міністра оборони Дмитра Саламатіна та присутніх із завданням: «Щодо кожного підприємства оборонно-промислового комплексу потрібно напрацювати окремі плани розвитку, можливості їх реструктуризації, планування оборонного замовлення». Ос-

танний пункт, на переконання глави держави, є майбутнім нашої країни. Тож рік у рік влада намагатиметься збільшувати оборонне замовлення та головний акцент робитиме на розвитку реального сектору економіки та виробленні нових підходів у промисловій політиці.

Окрім цього, на нараді порушували теми розвитку та модернізації армії і флоту. «Переоснащення

наших Збройних сил сучасним озброєнням, військовим обладнанням різних напрямків, реформування ЗСУ, модернізація армії — все це потребуватиме нашої великої згуртованої роботи», — наголосив Віктор Янукович.

Він нагадав учасникам наради, що за роки незалежності країни вітчизняний військовий комплекс істотно постраждав. Однак Президент переконаний, що за-

провадження сучасних наукових розробок на вітчизняних військово-промислових підприємствах зробить їхню продукцію конкурентнішою на зовнішніх ринках. «Оборонно-промисловий комплекс повинен працювати передовсім на обороноздатність країни», — наголосив глава держави. Не менш важливою складовою в цьому контексті він назвав економіку. Йшлося зокрема про конкурентоспромож-

ність нашої країни на зовнішніх ринках.

Також Президент означив для обговорення питання, пов'язані з технічним, фінансово-економічним станом підприємств, здатністю влади виконувати поставлені завдання та перспективи комплексу загалом. «Хочу від вас почути нові підходи і нові пропозиції», — розставив акценти глава держави, а потім заслухав доповіді членів наради.

Прем'єр дав місяць на виправлення недоліків

ДОРУЧЕННЯ. Якість шкільного харчування перевірять по всій країні

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Провести інвентаризацію медичних закладів на предмет готовності до надання допомоги хворим у разі виникнення масових інфекційних захворювань — таке завдання поставив Прем'єр-міністр Микола Азаров у ході засідання уряду, яке відбулося цього понеділка.

Він наголосив, що ситуація в Харківській області викрила ряд серйозних проблем у роботі медичних закладів. Коли внаслідок інфекційного захворювання за медичною допомогою масово звернулися громадяни, лікувальні установи виявилися не готовими до таких масштабів боротьби з недугою. Не виключено, що схожі проблеми з медичним забезпеченням можуть бути і в інших регіонах.

Фото з сайту ekaferipovka.ucoz.ru

Масове отруєння школярів на Харківщині викрило системні недоліки в організації харчування дітей

Прем'єр доручив Міністерству охорони здоров'я, керівникам обласних державних адміністрацій перевірити готовність медичних закладів до надання допомоги хворим, зокрема і в аналогічних харківській ситуаціях. Також належить з'ясувати, що потрібно зробити, яких невідкладних заходів ужити для гарантованого надання людям вчасної медичної допомоги в разі виникнення якихось нештатних ситуацій.

Микола Азаров доручив також перевірити систему організації дитячого харчування в навчальних закладах. Це стосується керівників кількох міністерств, зокрема МОМолодшпору, МОЗ, Мінрегіону і голів обласних державних адміністрацій.

Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Каб-

міну нагадає, що на початку жовтня в Харківській області внаслідок неналежного контролю за харчуванням у школах діти масово захворіли й потрапили з кишковою інфекцією до лікарні. Вже за попередніми результатами перевірок стали очевидними значні недоліки в організації харчування дітей у навчальних закладах. Зокрема, недостатній контроль за якістю й умовами зберігання продуктів для шкільних обідів, санітарним і технічним станом приміщень.

Глава уряду наголосив на необхідності унеможливити виникнення подібних ситуацій у майбутньому. Для цього Микола Азаров доручив у місячний термін перевірити, як організоване харчування дітей по всій країні, і вжити всіх необхідних заходів для усунення недоліків.

Спостерігачі будуть неупередженими

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

КОНТРОЛЬ. На всіх 34 тисячах виборчих дільниць уже встановлено веб-камери для спостереження за перебігом голосування 28 жовтня. Про це повідомив Прем'єр-міністр Микола Азаров під час зустрічі із главою Міжнародної комісії Бюро демократичних інститутів та прав людини ОБСЄ зі спостереження за організацією та проведенням виборів в Україні Одрі Гловер.

«Це була надзвичайно технічно складна і досить затратна процедура. Але ми на це пішли, аби всі мали змогу спостерігати за тим, як проходять вибори на всій території України», — сказав Микола Азаров, додавши, що Україна відкрита для всіх спостерігачів, які мають бажання відстежувати перебіг виборчого процесу.

За словами Прем'єр-міністра, в Україні вже зареєстровано понад 1200 спостерігачів з різних країн та міжнародних організацій. Загалом очікується, що участь у спостереженні за виборами візьмуть понад 5000 спостерігачів, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

«Ще раз підкреслюю: і Президент, і уряд найбільше зацікавлені в тому, щоб вибори пройшли чесно і демократично, і ми максимально налаштовані на співпрацю», — запевнив співрозмовницю глава уряду.

У свою чергу Одрі Гловер запевнила Прем'єр-міністра в об'єктивності та неупередженості спостерігачів від ОБСЄ: «Я б хотіла вас запевнити, що на виборах ми будемо максимально об'єктивними. У нас є цільова група, що складається з 20 осіб і 90 довгострокових спостерігачів, які працюють на всій території України. Ближче до дня виборів до нас приєднається близько 600, або навіть більше, короткострокових спостерігачів».

Криза не завадить торгівлі з Німеччиною

СПІВПРАЦЯ. Найближчим часом товарообіг між нашими країнами має наблизитися до 10 мільярдів євро на рік

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

У рамках робочого візиту до Німеччини перший віце-прем'єр-міністр Валерій Хорошковський провів зустріч з віце-канцлером, федеральним міністром економіки і технологій ФРН Філіпом Рьослером.

Сторони обговорили ключові теми двосторонніх відносин, зокрема питання торгівлі, співпраці в інвестиційній і енергетичній сферах. Так, зазначено, що обсяг двосторонньої торгівлі між нашими країнами демонструє високі темпи зростання. Співрозмовники погодилися, що вже найближчим

часом країни наблизяться до докризового рівня, коли показники товарообігу вперше перевищили 10 млрд євро.

Збільшенню українського експорту до Німеччини, на думку Валерія Хорошкова, має посприяти поглиблена і всеосяжна зона вільної торгівлі між Україною і Євросоюзом, а також запровадження ЄС безвізового режиму для українців.

За словами першого віце-прем'єра, двосторонній інтерес представляє також спільна реалізація інвестиційних проектів у сфері інфраструктури, сільськогосподарського машинобудування, переробки й виробництва аграрної продукції,

співробітництво в транспортній і енергетичній галузях тощо. Сторони домовилися активізувати діалог з метою реалізації спільних українсько-німецьких проектів у цих галузях.

Крім того, Валерій Хорошковський провів зустріч з керівництвом «Deutsche Bank» і представниками німецьких компаній, що працюють або мають наміри започаткувати інвестиційні проекти в Україні.

Перший віце-прем'єр окреслив кроки уряду зі створення сприятливішого інвестиційного й бізнес-клімату, зокрема спрощення порядку отримання дозволів та ліцензій, спрощення процедури

відкриття і виходу з бізнесу тощо. Серед важливих досягнень відзначено ухвалення нових Митного й Податкового кодексів і підвищення показників автоматичного відшкодування ПДВ.

Особливу увагу приділено проблемі модернізації української газотранспортної системи. «Для нас важлива зацікавленість німецьких компаній у пілотному проекті з модернізації української газотранспортної системи», — цитує слова Валерія Хорошкова його прес-служба. За словами першого заступника Прем'єр-міністра, уряд України надаватиме всебічну підтримку учасникам цього пілотного проекту.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«В Україні є повна свобода самовираження»

ДИПЛОМАТІЯ. Через місяць після призначення посол ЄС в нашої країні провів першу прес-конференцію

Вадим ПРОЦИШИН,
«Урядовий кур'єр»

Польський дипломат Ян Томбінський під час дебютної зустрічі з українськими ЗМІ справив позитивне враження. Перше, він одразу ж показав своє ставлення до країни перебування, висловивши вступне слово стоячи. По-друге, на запитання давав чіткі та конкретні відповіді.

Основними темами спілкування з журналістами стали перспективи європейської інтеграції України та майбутні вибори до Верховної Ради. У своїх відповідях Ян Томбінський ще раз дав зрозуміти, що ці два питання взаємопов'язані, тож і розглядати їх потрібно в єдиному контексті.

Зокрема говорячи про можливість проведення саміту Україна — ЄС, дипломат зазначив, що наша держава має забезпечити належне проведення виборів, прозора та відкрито розв'язати проблему, яку в ЄС називають «політично вмотивованими справами щодо членів попереднього уряду», а також продовжити реформування судової системи.

Щодо першого пункту Ян Томбінський відмовився давати попередні оцінки. За його словами, Представництво ЄС в Україні не має власного механізму для спостереження за виборами. Проте посольство тісно співпрацює із спеціалізованою місією ОБСЄ, українськими громадськими організаціями і з українськими партіями.

«Ми не хотіли б давати оцінки до проведення виборів. Після того, як вони відбудуться, виборам буде дано комплексну оцінку: як

тривала виборча кампанія, які були її правові рамки, як минув день голосування, чи справді було враховано кожний голос кожного виборця. Знаю фразу, яку також часто використовують в Україні: неважливо, хто голосує, важливо, хто підраховує голоси. Необхідно цю ситуацію змінити. Важливо, щоб голос кожного виборця було враховано під час формування

«Важливо, щоб голос кожного виборця було враховано під час майбутнього формування парламенту».

Голова Представництва ЄС в Україні Ян ТОМБІНСЬКИЙ

майбутнього парламенту», — заявив посол.

У контексті проведення передвиборчої кампанії Яна Томбінський запитали про ситуацію в українському медіапросторі. «Я ще занадто мало часу провів у вашій країні, аби зробити висновки, що в Україні не існує абсолютно незалежних ЗМІ. З того, що я побачив, можу сказати, що в Україні немає цензури і є повна свобода самовираження», — поділился враженнями посол.

Водночас він зауважив, що на зустрічах як з українською стороною, так і в Брюсселі постійно порушує питання про створення в Україні справді публічних ЗМІ. Зокрема це сто-

ДОСЬЄ «УК»

Ян Тадеуш ТОМБІНСЬКИЙ. Народився 1958 року в Кракові. Закінчив Ягеллонський університет, здобувши ступені магістра германістики (1984) та історії (1985). З 2001 по 2006 рік був послом Польщі у Франції. З 2007 по 2012 рік обіймав посаду постійного представника Польщі у Євросоюзі. У 2012 році призначений головою представництва Європейського Союзу в Україні.

сується телебачення, адже до нього мають доступ усі громадяни. «Телебачення має створювати громадян, а не зосереджуватися на створенні виборців і впливати на них, аби вони зробили вибір на користь власників того чи іншого ЗМІ», — констатував дипломат, додавши, що оцінка впливу медіа на майбутні вибори — це питання до спеціалізованих організацій.

Ян Томбінський також відмовився давати власну оцінку кримінальним справам, порушеним проти окремих політиків. Утім, він зауважив, що в кожній країні ЄС знайдуться люди, які обіймали високі посади і приймали політичні рішення, брали на себе політичні зобов'язання. «Цих людей часто критикують і ставлять під сумнів рішення, які вони ухвалювали. Проте в країнах ЄС існує системний підхід до таких справ, причому кримінальна юстиція у таких випадках не застосовується. Тому хочу ще раз наголосити на необхідності системних змін у судовій системі України», — сказав посол.

У контексті цього Ян Томбінський заявив, що остаточного рішення про проведення чи не проведення саміту Україна — ЄС ще не прийнято. «Якщо від України будуть дуже позитивні сигнали, то й у ЄС буде дуже багато політичної волі, щоб якомога

швидше провести саміт», — сказав дипломат.

Так само від дотримання Україною демократичних стандартів залежить і доля Угоди про асоціацію. Нині, за словами Яна Томбінського, триває ретельна технічна робота стосовно тексту угоди. Необхідно підготувати 24 його лінгвістичні версії й забезпечити точне використання термінології, особливо коли йдеться про частину угоди про створення поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі.

«Ми сподіваємося, що цю роботу буде завершено до кінця року, можливо, до кінця листопада. Після цього слід звернутися до всіх країн ЄС та України із запитанням, чи є політична воля для підписання та подання угоди на ратифікацію», — зазначив посол. За його словами, для того, щоб серед країн ЄС був консенсус і вони прийняли позитивне рішення, Україні потрібно дотримуватися всіх європейських політичних норм та стандартів.

При цьому посол наголосив: не хотілося б, аби склалося враження, ніби ЄС запропонував асоціацію, а потім заморозив процес європейської інтеграції України. «Я не люблю працювати за негативним сценарієм. Вважаю, що Україна та Європейський Союз заслуговують на краще майбутнє», — заявив Ян Томбінський.

ПРОШУ СЛОВА!

Треба народитися в сорочці?

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Наприкінці вересня у невеличкому містечку Мерефа на Харківщині незнайома жінка серед білого дня накинута на ножем на перехожих. У результаті четверо людей потрапили до місцевої лікарні з колото-різаними ранами обличчя. За підозрою у скоєнні злочину правоохоронці затримали 39-річну місцеву жительку, яка перебуває на обліку в Харківському обласному психоневрологічному диспансері. Не встигли вщухнути пристрасні у Мерефі, як уже Харковом поповзли чутки про нового «різника» чоловічої статі, який начебто бігав із ножем за перехожими в одному з мікрорайонів першої столиці. Однак у відділі громадських зв'язків ГУ МВСУ в Харківській області цей факт не підтвердили. Проте знайшлися очевидці, які в подробицях виклали побачене на одному з місцевих сайтів. Вони в один голос стверджують, що ганявся за людьми душевнохворий чоловік, оскільки діагноз було видно у нього на обличчі.

В обох випадках люди натерпілися водночас і страху, й болю. Одні із постраждалих навіть довелося робити операцію. Нині здоров'ю жінки нічого не загрожує. Але якби лезо ножа, яке пройшло за міліметр від сонної артерії, повернулося не так, вона б загинула. На щастя, кажуть лікарі, жінка народилася в сорочці.

А як бути тим, хто в ній не народився? Як ходити міськими вулицями, щоб не потрапити під руку психічнохворим людям, які розгуляють без нагляду?

Така проблема, кажуть медики, є. А не піддається вона вирішенню через кілька причин. Найбанальніша, що вже в'їлася іржею у нашу повсякденну дійсність: відсутність коштів на утримання хворих у психоневрологічних закладах. Наступна — дія з 2000 року нового закону про психіатричну допомогу, який чітко регламентує, що пацієнта можна госпіталізувати тільки за його згоди. І коли ми говоримо, що в нашій країні чудова законодавча база, проте більшість законів не діє, то цей закон виконується на всі 100%. І вже не може моя сусідка, наприклад, госпіталізувати свого брата, котрого ледь не щотижня відвідує «білочка», бо він цього не бажає. Тож питанням залишається, що ж насправді гуманніше для суспільства: лікування за згодою душевнохворих, алкоголік, наркоманів, які становлять реальну загрозу для здоров'я і життя оточуючих, чи внесення змін до чинного закону, які б допомагали рідним або іншим відповідним особам такі загрози ізолювати і хворих лікувати.

Мало втішає і статистика, оприлюднена Всесвітньою організацією охорони здоров'я напередодні Всесвітнього дня психічного здоров'я, який щороку відмічається 10 жовтня: в Україні 1,2 млн жителів страждають саме на психічні розлади. І цей показник, як наголошує ВООЗ, з кожним роком зростає. Насторожує й інформація цієї поважної громадської інституції і про те, що вже котрий рік поспіль Україна за кількістю психічних розладів займає перше місце у Європі. Це означає, що майже два мільйони українців щороку стають пацієнтами психіатричних лікарень. А кожний третій, за оцінками фахівців, страждає від різноманітних нервових розладів. Фахівці також прогнозують, що до 2020 року психічні розлади увійдуть до першої п'ятірки хвороб, які лідуватимуть за кількістю людських працевтрат, пов'язаних із цими захворюваннями, і обженуть навіть серцево-судинні захворювання, які нині традиційно лідувають у структурі захворювання населення земної кулі. Тож усім нам потрібно було народитися у сорочці.

Викрадачі одружитися не обіцяють

ЗА ЗАКОНАМИ ВІЙНИ. У Сирії шукають зниклу журналістку українського походження

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

«Я приїхала сюди жити саме в розпал того, що відбувається. Тобто чудово знала, куди їхала. І мені тут добре. Страшно читати зведення «мирного життя» Москви», — це слова з інтерв'ю, записаного сайтом «Новини світу» у лютому цього року. Ресурс повідомляє, що зв'язався з відомим сходознавцем, письменником, журналістом і просто чарівною жінкою Анхар Кочневою, що жила тоді в Сирії, і попросив її розповісти про те, як там живеться, що відбувається.

Очевидно, відрядження в гарячу точку не було чимось особливим для Анхар, яка добре знає арабську мову, певний час працювала в Москві директором тур-

Анхар Кочнева на власні очі бачила громадянську війну

фірми «Йорданський клуб» й співпрацювала з російськими телеканалами та інтернет-ресурсами. Адже, за інформацією з українського МЗС, за даними, які нашим дипломатам надали в міг-

раційній службі Сирії, востаннє жінка перетнула сирійський кордон 22 вересня цього року через міжнародний аеропорт Дамаска на запрошення однієї з громадських організацій.

Фото з сайту aarigfran.blogspot.com

14 жовтня вона вийшла на зв'язок і дала знати рідним, що перебуває в полоні, принаймні про це повідомляє газета «Известия» з посиланням на колишнього чоловіка зниклої Дмитра Петрова. Своему другові вона написала, що перебуває в полоні, і попросила його не дозволяти. А ще раніше її друзі розповіли, що Кочневу найпевніше викрали поблизу охопленого громадянською війною Хомса бойовики сирійського опозиційного воєнізованого угруповання Вільної сирійської армії.

Ця версія заслуговує на увагу, оскільки Анхар часто виступала на місцевому телебаченні на захист уряду Башара Асада арабською мовою, якою чудово володіє. А з огляду на її московське життя, найімовірніше, в

іншій державі сприймали як росіянку, яка підтримує ту саму позицію, що й офіційний Кремль. Та в неї виявився український паспорт...

У понеділок Президент України Віктор Янукович доручив МЗС України та іншим відповідним органам державлади вжити заходів для звільнення громадянки України Анхар Кочневої, викраденої в Сирії.

До речі, Україна так і не виступила з рішучим засудженням жодної зі сторін протистояння в Сирії, де, за оцінками правозахисників, жертвами конфлікту стали приблизно 30 тисяч людей. МЗС пояснює це тим, що в країні перебуває п'ять тисяч громадян України, і цей крок може негативно позначитися на їхній долі.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Як влада забезпечить цінову стабільність в Україні? Хто контролює ціни на ліки? Як гарантувати законність при формуванні тарифів на житлово-комунальні послуги?» — тема наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде **КИСЕЛЬОВ Олександр Володимирович**, голова Державної інспекції України з контролю за цінами. Поставити запитання ви зможете **18 жовтня з 12.00 до 13.00 за телефоном: 253-15-83**. Крім того, надсилайте їх завчасно на електронну скриньку: **imrich@ukcc.com.ua**

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 жовтня 2012 р. № 925
Київ

Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до актів Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 10 жовтня 2012 р. № 925
ЗМІНИ,

що вносяться до актів Кабінету Міністрів України

1. У додатку 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 «Про утворення Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 25, ст. 1651; 2008 р., № 89, ст. 2984; 2011 р., № 35, ст. 1465, № 56, ст. 2247) виключити позицію: «Волинське нафтогазове родовище» 75 357957002 0,05».

2. Додати до постанови Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 497 «Про передачу Фондові державного майна державних пакетів акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1465, № 56, ст. 2247) такою позицією: «00131512 ПАТ «Волинське нафтогазове родовище» 75 17897850,1».

3. Додати до постанови Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310 «Про затвердження переліку енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств, державні пакети акцій яких підлягають продажу в 2011—2012 роках» — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2011 р. № 1309 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 99, ст. 3610), розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 676, від 30 січня 2012 р. № 64 і від 13 червня 2012 р. № 351, такою позицією: «00131512 ПАТ «Волинське нафтогазове родовище» 75 17897850,1».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 жовтня 2012 р. № 928
Київ

Про затвердження Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Словенія про співробітництво в боротьбі зі злочинністю

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Словенія про співробітництво в боротьбі зі злочинністю, підписану 11 жовтня 2011 р. у м. Києві.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 жовтня 2012 р. № 931
Київ

Про внесення зміни до пункту 7 Методики визначення розміру шкоди, заподіяної внаслідок самовільного зайняття земельних ділянок, використання земельних ділянок не за цільовим призначенням, зняття ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) без спеціального дозволу

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміну до пункту 7 Методики визначення розміру шкоди, заподіяної внаслідок самовільного зайняття земельних ділянок, використання земельних ділянок не за цільовим призначенням, зняття ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) без спеціального дозволу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2007 р. № 963 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 55, ст. 2221; 2009 р., № 65, ст. 2271; 2010 р., № 13, ст. 628, № 47, ст. 1528; 2011 р., № 85, ст. 3102), замінивши слова «інспекціями Мінприроди» словами «Держгеоінспекцією та її територіальними органами».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 10 жовтня 2012 р. № 763-р
Київ

Про підписання Плану заходів Програми діяльності ЮНІСЕФ в Україні на 2012—2016 роки

Схвалити План заходів Програми діяльності ЮНІСЕФ в Україні на 2012—2016 роки.

Уповноважити Віце-прем'єр-міністра України — Міністра соціальної політики Тігіпка Сергія Леонідовича підписати зазначений План.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Бізнес остерігається тиску

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА. *Нерідко акти податкових перевірок здатні зашкодити іміджу навіть добросовісних платників*

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Державна податкова служба (ДПСУ) готова здійснювати досудове розслідування злочинів, віднесених до її компетенції відповідно до нового Кримінального процесуального кодексу (набирає чинності 20 листопада цього року. — **Авт.**). На сьогодні у ній немає жодного слідчого без персонального комп'ютера, а підрозділи підключені до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Про це під час прес-конференції повідомив начальник Головного слідчого управління ДПС України Анатолій Якович.

Допити в режимі відео-конференції

Податкові слідчі мають бланки документів нового зразка й інструкції щодо проведення слідчих дій. За його словами, наразі завершується обладнання спеціальних технічних приміщень для роботи з аудіовізуальним матеріа-

лом. У них проводитимуть очні ставки й допити в режимі відеоконференції (що дасть змогу слідчим не їздити в регіони), а також упізнання осіб за фото та записами камер спостереження.

Начальник Головного слідчого управління ДПСУ запевнив, що прийняття нового КПК жодним чином не призведе до посилення фіскального тиску: «для підприємців, які належним чином виконують конституційний обов'язок зі сплати податків, взагалі нічого не зміниться».

Нагадаємо, принциповою новацією у Кримінальному процесуальному кодексі стало надання права фігурантам справ і їхнім захисникам самостійно збирати докази. Також у новому КПК не передбачено функціонування органів дзнання, проведення дослідчих перевірок та додаткових розслідувань. Слідчий не пізніше 24 годин після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення розпочинає розслідування.

Коли страждає репутація

Втім, юристи стверджують, що часто саме акти податкових перевірок стають приводом для порушення так званих фактових кримінальних справ в економічній сфері (без суб'єктів вчинення злочину, доказів зловживань, підробок документів з боку підприємства. — **Авт.**). У таких справах термін слідства обчислюється з часу визначення підозрюваної особи чи пред'явлення звинувачень. Проводять обшуки, вилучають документи, оргтехніку. Справи роками не розкривають, але прокуратура їх не хоче закривати і вони шкодять іміджу підприємства. За даними Генпрокуратури, кількість фактових кримінальних справ за підсумками дев'яти місяців цього року скоротилася до 11%, що понад утричі менше, ніж за відповідний період минулого року.

Разом з тим, як зазначає старший юрист адвокатського об'єднання «Arzin-

ger» Наталія Мартинюк, «чимало наших іноземних клієнтів, у багатьох з яких є перепасти за податками, розглядають можливість згорнути бізнес в Україні, бо їхній імідж страждає через наявність якихось кримінальних справ». Експерт зазначає, що передбачений новим Кримінальним процесуальним кодексом інститут досудової угоди між обвинувачем і підсудним про визнання провини може перетворитися на інструмент тиску податкових органів на підприємців і законний державний механізм шантажу. Можуть бути зловживання з боку податкових органів: коли підприємцеві пред'являтимуть претензії, він думатиме як зберегти бізнес і з найменшими втратами вийти з цієї ситуації.

«Лад у державі з податками потрібно наводити, але водночас треба створювати клімат, що сприятиме розвитку бізнесу, інакше в країні не залишиться тих, хто сплачуватиме податки», — констатує перший віцепрезидент Українського союзу промисловців і підприємців Сергій Прохоров.

За безплатну вакцину треба заплатити?

ЗДОРОВ'Я. *Лікарів та батьків Черкащини турбує невиконання обсягів профілактичних дитячих щеплень*

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Налякані торішньою ситуацією з нестачею вакцин для щеплення дітей, черкаські мами сьогодні з побоюванням переступають пороги медичних закладів. Річ у тім, що й цього року вакцини, якими регіони централізовано забезпечує державне підприємство «Укрвакцина», надходять нерегулярно. Сутужно з ними було навесні та влітку. У вересні, за словами директора департаменту охорони здоров'я Черкаського міськвиконкому Олега Стадника, ситуація трохи поліпшилася. Обласний центр, приміром, одержав нову партію. На початок осені надійшло понад 27 тисяч доз. Нині про запас є 9 тисяч доз. Отже, відповідно до календаря профілактичних щеплень, який затверджений відповідним наказом МОЗ, проводиться імунізація дитячого населення проти туберкульозу, гепатиту В, кашлюку, дифтерії, правця, гемофілії інфекції, поліомієліту, кору, епідемічного паротиту та краснухи.

Водночас почастишали звернення з приводу того, що за вакцини доводиться

Фото з сайту rregion.obninsk.ru

Щеплення вбереже від поліомієліту і краснухи

платити з власної кишені, хоч ними держава повинна забезпечувати безплатно. Зокрема схвалювана черкащанин Валентина Проценко розповіла, як із неї за вакцинацію сина вимагали кількості гривень. Щоб не порушувати графіка щеплень, довелося заплатити.

У згаданому департаменті погоджуються: проблема, можливо, й існує, але як їй зарадити, якщо поставки вакцин неритмічні, а дефіцит, хай і тимчасовий, завжди породжує певний ажіотаж. Якщо випадки вимагання грошей є, батькам потрібно звернутися до відповідного департаменту, який розбереться з кожним конкретним випадком.

Як повідомили в обласній дитячій лікарні, тут недавно одержали 30 тисяч доз туберкуліну, ще стільки ж обіцяють. Але загалом надходження імунобіологічних препаратів нерівномірні й недостатні.

За інформацією обласної санітарно-епідеміологічної станції, згідно з обсягами імунізації населення, на нинішній рік потреба в таких препаратах становить 409,1 тис. доз. Станом на середину вересня в область централізовано поставлено 254 тис. доз, або 62,1% річної потреби. Це хоч і значно більше, ніж за аналогічний період торік, але недостатньо. І хоч працівники міністерства заспокоюють, що вакцина закуплена в до-

статній кількості й до кінця року надходитиме в регіони, у медиків і батьків на душі неспокоїно. Зокрема й у містах та районах області, де також відчули нестачу цих препаратів. Та й коштів на ці потреби місцеві бюджети виділяють поки що значно менші від потреби.

Проблема невиконання обсягів передбачених графіками щеплень непокоїть лікарів на місцях. Як, приміром, заступника головного лікаря Смілянської центральної районної лікарні Зою Зирянову, адже міська влада виділила коштів на вакцинацію майже вп'ятеро менше, ніж потрібно.

На тлі падіння довіри до вакцинації в Україні загалом, недостатньої інформованості населення про її можливі наслідки така ситуація з проведенням щеплень тільки посилює сумніви батьків. Говорячи про нестачу вакцин, лікарі із занепокоєнням зауважують ще одну проблему — добровільну відмову батьків прищеплювати дітей. За інформацією імунологів, щороку кількість невакцинованих збільшується на 10%. Лікарі застерігають: якщо 5% дітей будуть нещеплені, Україна постане перед небезпекою виникнення епідемії.

ПРОКОМЕНТУЙТЕ ЦЮ ПРОБЛЕМУ НА САЙТІ UKURIER.GOV.UA

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Чорнобильці хочуть реальної допомоги

ЗУСТРІЧ. Представники ВГО «Союз Чорнобиль України» та Кабміну обговорили питання, які турбують постраждалих від аварії на ЧАЕС

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Чорнобильська трагедія залишила відбиток чи не на кожній українській родині. Відтоді минуло понад два десятиліття, але й нині ліквідаторам, переселенцям та іншим постраждалим різних категорій болять проблеми пенсійного забезпечення, лікування та оздоровлення, надання житла і автотранспорту тощо. Аби не залишатися з ними наодинці, ці люди об'єднуються у громадські організації. Чи не найчисленніша з них — Всеукраїнська громадська організація «Союз Чорнобиль України», яку очолює Юрій Андреев. Днями її члени з усіх регіонів країни зустрілися з представниками Кабміну на Київщині та спільно обговорили найгостріші питання у царині соціального захисту.

У центрі уваги — пенсії та зарплатні документи

Найгострішою з проблем уже багато років залишається рівень пенсійного забезпечення чорнобильців. Із цього приводу директор департаменту пенсійного забезпечення Пенсійного фонду Владислав Машкін зауважив, що ключем для розвитку пенсійного забезпечення в Україні є перехід до страхових принципів. За ними розмір пенсії пряму залежить від заробітної плати та тривалості страхового стажу або втрати працездатності.

Саме на таких засадах працює постанова Кабміну №1210, яка набрала чинності з 1 січня 2012 року. У ній застосовується формульний підхід для обчислення пенсій інвалідам — ліквідаторам Чорнобильської аварії. Але доводиться визнати, що розрахунки ці дуже складні, адже фахівцям треба в кожному конкретному випадку застосовувати багато різних коефіцієнтів. І головне — ця формула не дає можливості постійно та раціонально підвищувати розмір чорнобильських пенсій. Тому люди часто переходять із чорнобильської пенсії на трудову.

Представник Пенсійного фонду переконаний, що нині доцільно використовувати формулу, яка передбачена Законом «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», адже у ній є показник середньої заробітної плати, змінюючи який, можна постійно збільшувати розміри пенсій для чорнобильців. Отже, якщо з 1 січня для такого перерахунку брали зарплату 928 гривень, то за згаданим законом з'являється можливість взяти розмір середньої зарплати, наприклад за 2007 рік (найвищий за останні роки), а це майже 1200 гривень. І саме цей показник нині вже застосовують для обрахунку пенсій всіх інших пенсіонерів. Нині ця пропозиція направлена до міністра соціальної політики, і питання розглядають на рівні Кабміну. Тож у подальшому, коли для решти пенсіонерів показ-

Проблеми легше розв'язувати спільними зусиллями

ник середньої зарплати підвищуватиметься, зростатиме і пенсія чорнобильців.

В. Машкін також запевнив, що урядовці знають про проблеми, з якими стикаються чорнобильці, збираючи документи для отримання статусу ліквідатора. Коли всі папери, які підтверджували факт роботи людини у забрудненій зоні, були в наявності, їх чомусь ніхто не вимагав. А коли через роки їх знищили, вийшло роз'яснення, що саме за ними встановлюватимуть і статус, і розмір пенсії. Реалії такі, що нині отримати довідку про заробіток у зоні відчуження майже неможливо, розрахунок провести складно. Не вистачає навіть фахівців, які мали б їх проводити.

Саме тому нещодавно створено два різновиди

комісій, які надаватимуть документи, що підтверджуватимуть заробіток ліквідатора у зоні відчуження. Одні, створені при силових міністерствах, підтверджуватимуть його військовослужбовцям-офіцерам. Другі (цивільні) надаватимуть такі довідки всім іншим особам, які досі не змогли їх отримати (а це майже 25% ліквідаторів). Результати роботи цих комісій можна буде побачити вже до кінця року.

Санаторій обиратимуть самотійно

Багато нарікань від чорнобильців стосувалося оздоровлення та санаторно-курортного лікування. Отримати путівку дуже важко, а компенсація така мізерна, що оздоровитися на неї самотужки — зась.

Заступник директора департаменту соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, Мінсоцполітики Олена Кравченко повідомила, що нещодавно було внесено зміни до Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» щодо забезпечення цих людей путівками на оздоровлення. Мінсоцполітики розробило проект постанови Кабміну про затвердження порядку надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні. За її словами, цього року середню вартість путівки обрахували у розмірі 5 тисяч гривень. Кошти мають бути перера-

ховані санаторно-курортним закладам у безготівковому вигляді. А постраждаді особи віднині матимуть право самотійно обирати профільний санаторій відповідно до рекомендацій медиків. Під час надання путівки враховуватимуть категорію постраждалого та черговість.

Потрібна адресність

Наприкінці зустрічі чорнобильці передали представникам Кабміну письмові запити про те, кому і де нині, на їхню думку, держава має надати адресну термінову допомогу. Наприклад, колишніх мешканців смт Поліського Київської області, які після Чорнобильської аварії мали бути терміново відселені через високу радіацію, чомусь залишили жити на забрудненій території аж до 1989 року. А радіація у тій місцевості була подекуди навіть вищою, ніж у тридцятикілометровій зоні. З батьками залишалися діти, які ходили до дитсадків, де, за вимірами дозиметристів, день у день накопичували в організмі надвеликі дози цезію і стронцію. Їхні ж батьки тоді отримували лише невеликі надбавки до своїх мізерних зарплат. І нині ці люди мають мінімальні пенсії, адже їх чомусь і досі не визнають постраждалими від аварії. Уже понад 20 років вони чекають на відновлення соціальної справедливості та реальної адресної допомоги від держави.

Баба Королиха — знову на сторожі

ПАМ'ЯТЬ. У Донецьку нарешили встановити пам'ятник на могилі легендарної гірнячки Євдокії Корольової

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Ця жінка, яку шанобливо звали «Шахтарська мати» чи «баба Королиха», ще за життя стала легендою гірняцького краю і мала незаперечний авторитет. Із її думкою рахувалися всі: від простих вуглярів до керівників підприємств. Якось, згадують старі гірники, на поверхні їй на очі потрапив знайний бригадир-орденоносець. «Тобі, ударнику, не соромно людям на очі з'являтися таким брудним?» — відверто запитала. Той спробував відкараскатися: мовляв, за цією важкою роботою ніколи вгору глянути, не те що причепуритися. І відразу отримав дошкульну характеристику: «Бруднодир ти, а не бригадир! Тобой дітей можна лякати!» Думаєте, той пропустив це повз вуха? Вже наступного дня ударник прийшов на наряд у костюмі з краваткою. Щоправда, сталася аварія. І йому, бідоласі, довелося їхати у шахту при повному параді...

Легендарна «баба Королиха» прожила 102 роки

Все життя Євдокії Корольової, яка народилася в 1879 році, пов'язане з шахтою. Коли під землею загинув батько, 12-річна дівчинка, аби прогодувати багатодітну сім'ю, почала працювати на шахті №30 селища Рутченкове. Причому відтоді весь час труди-

лася тільки на важких ділянках. Якось, вже у солідному віці, її перевели на посаду коменданта житлового відділу. Та через тиждень вона попросила перевести її знову «ближче до вугіллячка». А в 1941-му жінка опинилася в евакуації в Караганді і працювала на шахті, директором якої був сам Олексій Стаханов. І ударник перших п'ятирічок, який, за словами сучасників, був «диким до роботи», побачивши у вибої Євдокію Корольову, був вражений її професійною майстерністю, силою і мужністю, а їй на той час було вже за 60 років. Всього ж її гірняцький стаж — 75 років. На пенсію вийшла, коли виповнилося аж 87.

Шахтарська мати і почесний шахтар СРСР, нагороджена орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани» й відзнакою «Шахтарська слава», померла у 1981 році у віці 102 роки. Так сталося, що через відсутність близьких родичів могила «баби Королихи» зі скромним пам'ятником в останні роки якійсь час перебувала в неприглядному стані. А потім її взялася опи-

кувати громадська організація «Фонд шахтарської пам'яті». Тоді й з'явилося рішення встановити на могилі легендарної жінки гідний їй пам'яті монумент. Зібравши всім миром необхідні кошти, на початку жовтня пам'ятник вже відкрили на гірняцькому кладовищі. «Ми поки що виконали тільки першу частину свого плану: поставили монумент на могилу Євдокії Корольової, її сина і невістки, — зазначає голова правління «Фонду шахтарської пам'яті» Юрій Іванов. — А тепер збираємо гроші на встановлення пам'ятника Шахтарській матері у центрі Донецька».

До речі, в центрі міста багато років тому вкопали камінь із багатобічними словами: «Тут вдячними нащадками буде споруджено пам'ятник жінкам Донбасу, які здійснили трудовий подвиг при відбудові вугільних шахт». Свого часу навіть проводили конкурси на краще зображення монумента, та, на жаль, благодійні наміри досі так і лишилися намірами. Хоча, поза всілякими сумнівами, не такої пам'яті від

«вдячних нащадків» заслуговують жінки, які працювали в шахтах і піднімали з руїн вугільний Донбас. У регіоні досі добре пам'ятають прислів'я: «Чоловік — у бій, дружина — в вибій». А вже після звільнення Донбасу і закінчення Великої Вітчизняної війни через нестачу гірників на шахтах працювали майже 200 тисяч жінок, завдяки зусиллям яких «всесоюзна кочегарка» невдовзі почала видобувати вугілля навіть більше, ніж у довоєнні роки.

Ще один факт, що не потребує коментарів: медаллю «За відновлення вугільних шахт Донбасу» нагороджені 46 тисяч 300 осіб, більше половини яких — жінки-шахтарки. Чому ж так довго «буксує» ініціатива щодо увічнення їхньої пам'яті? «Баби Королихи на них немає!» — сумно сказав якось гірник із багаторічним підземним стажем. З ним важко не погодитися. Тим паче, що пристойний монумент на могилі Шахтарської матері її гірняцькі «діти» спромоглися встановити аж через тридцять років після її смерті.

ФІНАНСИ

Як утримати працівника?

СОЦПАКЕТ. Серед корпоративних програм найпопулярніші — накопичувальне страхування життя та добровільне медичне

**ОБГОВОРІТЬ
ЦЮ ПРОБЛЕМУ
В КОМЕНТАРЯХ
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA**

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Унаслідок аварії працівник кілька місяців просидів удома на лікарняному. Але завдяки тому, що був застрахований від нещасного випадку і мав медичний поліс, щомісяця отримував виплату у розмірі середньої зарплати і компенсацію за лікування. Знаючи, що компанія подбає про нього й надалі, він повернувся на своє робоче місце і цінуватиме його й надалі. За експертними оцінками, торік частка корпоративного особистого страхування на ринку становила 10%, індивідуального — 50%. Решта — банкострахування.

Нестандартний підхід

Після фінансової кризи 2008—2009 рр. частка корпоративного страхування зменшилася, констатують експерти. Значною мірою через небажання роботодавців у період безробіття і скрути додатково витрачатися на мотиваційні програми. Негативно вплинули на довгострокове страхування життя і деякі норми Податкового кодексу. «Зокрема, через нарахування з квітня 2011 р. єдиного соціального внеску (ЕСВ) на платежі за такими договорами клієнти надають перевагу ризиковому, а не накопичувальному страхуванню», — зазначають у страховій компанії (СК) «ІНГО Україна ЖИТТЯ».

За словами президента Ліги страхових організацій України (ЛСОУ) Наталії Гудими, через запровадження ЕСВ на страхування життя і обмеження права підприємства виступати вигодонабувачем за таким договором істотно погіршився попит юросіб на продукти накопичувального та пенсійного страхування життя. Податковий кодекс фактично припинив укладання нових договорів за рахунок підприємств. У 2006-му на цей сегмент ринку припадало 30% платежів, за підсумками 2011-го — близько 10%.

Якщо накопичувальні поліси укладаються з клієнтами як мінімум на 10 років, то медичного та ризикового страхування життя від нещасних випадків — на рік (рідше — два). При цьому доволі часто після року обслуговування за останніми компаніями переходять на обслуговування до іншого страховика з вигіднішими умовами співпраці.

«Компанія може покривати всі витрати чи їхню частину на страхування родичів співробітників. У невеликих фірмах підхід до персо-

налу може бути більш індивідуальним, і поліс отримують лише представники ключових посад, які компанія намагається утримати і мотивувати найбільше», — зазначає старший менеджер відділу супроводу транзакцій «Ернст енд Янг» Лариса Марченко.

При звільненні працівника поліс може залишатися у нього до закінчення страхового року, якщо роботодавець не замінить застраховану особу на нову. У інших випадках співробітник може отримувати і надалі ці послуги, але має самостійно доплатити різницю платежу до закінчення дії договору.

«Прив'язка» для клієнта

За оцінкою СК «Fidem Life», у корпоративному сегменті близько 90% від усіх видів страхування становлять програми добровільного медстрахування (ДМС) та від нещасного випадку і лише 10% — пенсійні та накопичувальні.

Оскільки сьогодні безкоштовна медицина — це швидше декларація, аніж реальність, чимало підприємств включають до соцпакета співробітників медстрахування. Працівники розглядають такий бонус як додатковий плюс при працевлаштуванні, адже ціна поліса за 1,9—2,8 тис. грн на рік не кожному по кишені. Класичний варіант програми ДМС включає амбулаторно-поліклінічну, невідкладну допомогу, лікування в стаціонарі, забезпечення медикаментами. Серед додаткових послуг — профілактичні та оздоровчі заходи, ведення вагітності, патронаж дітей першого року тощо.

ДМС розвивається не лише завдяки мотиваційним програмам. А й тому, що всі витрати на ліки — від зеленки до препаратів для наркозу — лягають на плечі 60% пацієнтів лікарень (дані Рахункової палати. — Авт.).

«Фактично ДМС для підприємств — це легальна заміна системи постійної матеріальної допомоги при захворюваннях працівників. Його збитковість (виплати до платежів) практично 80%. СК займаються цим видом, бо він дає великий грошовий обіг і «прив'язує» корпоративного клієнта на цілий рік, що корисно для укладання інших договорів страхування з більш прибуткових майнових видів», — підкреслює голова комісії зі страхування Українського товариства фінансових аналітиків Вячеслав Черняхівський.

Рідше працівникам пропонують ризикове страхування життя та

Чимало підприємств, беручи людину на роботу, оформлюють їй медичну страховку

від нещасних випадків. Деякі компанії надають перевагу накопичувальному страхуванню життя або пенсії для окремих категорій працівників. Але ця практика не надто поширена через нестабільність фінринку і низьку дохідність довгострокових страхових полісів. Гарантована частина інвестдоходу не може перевищувати 4% річних, а додаткову кожен страховик визначає сам собі раз на рік. Торік лише окремі страховики змогли отримати 12—15% дохідності у гривні, в інших вона не покривала інфляцію останніх років.

Експерти вважають, що у коротко- та середньостроковій перспективі ризикові продукти будуть більш привабливими, ніж накопичувальні. Аби ситуація змінилась, потрібно більш стабільне і прогнозоване фінансово-економічне середовище. Водночас завдяки пенсійній реформі в Україні можливе зростання інтересу роботодавців до програм довгострокового страхування. Деякі компанії, приміром, розглядають можливість створення корпоративних пенсійних фондів на зразок російських. Але тут має бути суворий контроль органів держнагляду за тарифною політикою зі страхування життя і в недержавному пенсійному забезпеченні. Це дасть змогу уникнути нестачі активів під час масового виконання зобов'язань за договорами накопичувального та пенсійного страхування, як це було у Центральній і Східній Європі та Росії.

КОМЕНТАРІ

Галина ДАВИДОВА,
директор Центру особистого
страхування СК «НОВА»:

— Добровільне медстрахування зростатиме й надалі. А все через значний попит корпоративних клієнтів та подорожчання ліків і медпослуг. Сьогодні роботодавці дуже часто включають ДМС у соцпакет для своїх працівників і не відмовляються від цього виду страхування, навіть коли скорочують бюджети. Переглядаючи програми, вони зберігають покриття за найбільш важливими напрямками і зменшують витрати, приміром, на оздоровчо-профілактичні заходи. Як показало дослідження порталу SuperJob, понад 40% опитаних бажають, щоб до компенсаційного пакета входило медстрахування.

Хайс ЮКЕН,
голова правління СК «Fidem Life»:

— Менш як 5% міжнародних компаній, що працюють в Україні, мають поліси накопичувального страхування для своїх співробітників. Через скасування податкових пільг за цими страховими рішеннями у березні минулого року вони стали менш вигідними для компаній-страхувальників. Відтепер, зазвичай, лише топ-менеджмент має накопичувальні договори. Щодо ризикового страхування та колективних ризикових договорів, то, за нашими оцінками, їх частка на ринку — 15—20%.

Головна мета корпоративних бонусних (соціальних) програм — поліпшення умов роботи та підвищення рівня лояльності працівників. Співробітник отримує значну суму коштів у власне розпорядження після завершення строку дії договору страхування. Розширений соцпакет співробітників надає захист членам їхніх сімей, можливість отримати матеріальну допомогу у разі захворювання. А роботодавець має змогу стимулювати працівників, укріпляти командний дух і підвищувати рівень корпоративної культури.

Тристоронні угоди рятують від корупції

Галина РАДІОНОВА
для «Урядового кур'єра»

ДОСВІД. Завдяки тристороннім угодам між страховими компаніями, лікарнями та постачальниками ліків витік грошей через корупційні ланцюжки стає неможливим.

«За рахунок прямих оптових договорів на постачання великих обсягів ліків між страховою компанією і фармацевтичним дистриб'ютором можна досягти економії загального обсягу виплат на рівні 20—25%, — ділиться

власним досвідом генеральний директор страхової компанії «NGS» Анатолій Чубинський. — Так, наша компанія завдяки дії такого тристороннього договору з медустановою і постачальником ліків економить приблизно 1 млн грн на місяць. Це дає змогу лікувати додатково ще майже 1000 пацієнтів щомісяця».

За даними А. Чубинського, вартість медичного обслуговування одного клієнта страхових компаній, який звертається по компенсацію за полісами добровільного медстра-

хування, за період з 2010 по 2012 р. зросла з 600 до 1000 грн на рік. При цьому 60—65% собівартості лікування становлять ліки і медпрепарати. Тому головним завданням страхової компанії є створення механізму контролю над ціною їх закупівлі.

Ще одним чинником, що дає змогу знижувати витрати на лікування одного пацієнта, є можливість ідентифікації кожного страхового випадку. «Ії ефективність можна відстежити на досвіді нашої співпраці з Укрзалізницею, —

розповідає А. Чубинський. — Раніше залізничні лікарні просто отримували гроші чи то від залізниць, чи то від страхової і ніхто не знав, скільки і чого закуплено, які послуги надано, тому не було дієвого механізму контролю. Нині така сама непрозора система працює в лікарняних касах. Відповідно реальна ціна лікування не відома, за якими цінами купують ліки і медобладнання — засекречена інформація. Але коли ми добилися ідентифікації кожного випадку, то можемо вести

статистику і максимально ефективно використовувати гроші застрахованих».

На думку експерта, деякі елементи взаємодії сторін та ідентифікації страхових випадків могли б бути корисні під час запровадження в Україні системи обов'язкового медстрахування. «Це надало б можливість уникнути закупівель лікарнями ліків за завищеними цінами і скасувати низку корупційних ланцюжків», — переконаний експерт. Крім того, законопроекти та концепції запровад-

ження в Україні системи обов'язкового медстрахування, які нині існують, не створюють умов для прозорого розподілу коштів. «На відміну від страхової компанії, підзвітній і своєму регулятору, й роботодавцеві, який оплачує частину страхових внесків за свого співробітника, Державний фонд, вірогідно, буде підконтрольним, але працювати без продуманих технологій здійснення контролю буде складно, отже, недостатньо ефективно», — підсумував він.

УКРАЇНА І СВІТ

«Посли на чужині завжди мали священні права»

Генеральний директор Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв в Україні Павло КРИВОНОС

Чи знаєте ви, що нині в Україні представлені 139 іноземних держав, з-поміж яких 72 — послами у ранзі Надзвичайних і Повноважних, які мають свої резиденції у Києві, та 49 — представляють свої уряди в нашій країні за сумісництвом. А ще у нас працюють 19 представництв міжнародних та неурядових організацій, котрі прирівнюються до посольств, як-от представництва Комісії ЄС, ООН, Світового банку, Місії ОБСЄ тощо. Це красномовно свідчить, що за роки незалежності наша країна стала визнаною демократичною державою, присутньою в світовому співтоваристві, що вона впевнено інтегрується в міжнародну спільноту планети.

Водночас таке визнання зобов'язує підтримувати імідж гостинності для посадових осіб, права яких унормовуються найвищими міждержавними угодами, дотримуватися паритету у створенні належних умов для роботи та побуту зарубіжних дипломатів, сприяти організації їхнього дозвілля, пізнання і вивчення нашої історії та культури.

Ліва частина цих турбот покладается на Генеральну дирекцію з обслуговування іноземних представництв, беззмінний очільник якої впродовж останніх двох десятиліть Павло Кривонос — наш співрозмовник.

Від Ярослава Мудрого і донині

УК Павле Олександровичу, як гадаєте, чому київська земля немов магнітом завжди притягувала чужоземців?

— Вочевидь тому, що наші пращури були людьми мудрими і освіченими, розуміли, що найгірший мир завжди кращий за найкращу війну. А міждержавні непорозуміння залагоджували мовою переговорів, становленням дипломатичних відносин з близькими і далекими сусідами. Бо дипломати, які в усі часи завертали на Київські гори, везли додому не лише захоплення від гостинності русичів, ошатні сувеніри, а й інформацію про велич столітнього града Київської Русі, його політичну активність, впливовість на тогочасне життя.

Напевно, вони вже тоді знали і читали давньоримського історика Корнелія Тацита, який описав «священні права послів у чужинців». Так, князь Володимир і подружив Київську державу з наймогутнішою в ті часи Візантією. А Ярослав Мудрий як далекоглядний політик налагодив зв'язки з Німеччиною, Угорщиною, Францією, Норвегією, Швецією та Польщею. Причому він поріднився з першими особами цих країн, зробивши очима й вухами на чужині

своїх дочок та синів, а послів зустрічав у Києві як найдорожчих гостей.

Цікавий досвід мала українська дипломатія за часів УНР.

У 1922 році постановою Української Економічної Ради було утворене Центральне бюро по обслуговуванню чужоземців у Харкові при Народному (як тоді писали) Комісаріяті Закордонних Справ. Скорочено та установа називалася Укрбюробчуж. Як свідчать архівні матеріали, вона працювала на господарсько-комерційних засадах, а її бюджет будувався на «безутилітності»

УК Якщо кажуть, що кожне дипломатичне представництво — щось на зразок острівця іншого світу в зарубіжжі, то ви, образно кажучи, змушені надати його природі цивілізованого комфортного для роботи і життя вигляду. З чого починали?

— Хоч і не на голому місці — офіційно, як самостійна державна структура Управління з обслуговування консульського корпусу в Києві було започатковане в липні 1972 року. Та з набуттям незалежності багато що довелося започатковувати фактично з чистого аркуша. У квітні 1992-го створили Генеральну дирекцію з обслуговування іноземних представництв.

Перші палаци — в контейнерах

— Я умовно розділяю історію облаштування зарубіжних амбасад в столиці нашої держави на три періоди. Перший,

А квадроцикл краще! Надзвичайний і Повноважний Посол Киргизької Республіки в Україні пан Улукбек Чіналієв з онуками в оздоровчому комплексі

ті його підприємств». Щоправда, «крам та матеріали» для комфорту, послуг і зручностей чужоземців дозволялося купувати за кордоном.

Зауважу, що одним з наріжних прав-зобов'язань світової дипломатії завжди було і залишається донині завдання на найвищому рівні забезпечувати іноземні посольства та міжнародні інституції належними умовами для виконання їхніх обов'язків. Це є головною справою нашого відомства.

хоч і найважчий, з висоти сьогодні бачиться дещо кумедно.

Згадаймо: у перші два роки незалежності України визнали уряди понад 100 держав світу. З більшістю одразу було підписано документи щодо обміну посольствами. Всіх треба було розмістити, задовольнити вимоги до помешкання для роботи і проживання. Адже до цього в тодішній республіці були лише генеральні консульства, як-от генконсульство

ДОСЬЄ «УК»

Павло КРИВОНОС. Народився 1956 р. в Прилуках на Чернігівщині. За фахом інженер-будівельник. З 1992-го і донині генеральний директор Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв. Повний кавалер орденів «За заслуги», заслужений будівельник України. Має ранг Назвичайного і Повноважного Посланника II класу.

Польщі на вулиці Ярославів Вал.

Для посольства США винайняли приватну квартиру. Голландська амбада містилася в пристосованому контейнері. У двох вагончиках як-так розміщалося німецьке консульство, хоч потік громадян сюди був такий, що вони вже зранку перекидали вузьку столичну вулицю.

Зауважу, що посольства завжди зацікавлені в ошатних історичних будівлях, старовинних палацах, інших відомих спорудах. Та спершу ми могли запропонувати дипломатам хіба що номери в готелях радянського гатунку, невеличкі приватні садиби. Складно було відразу знайти пристойне приміщення американським дипломатам, які, як ви знаєте, з істиною американською величчю люблять повторювати: «Там, де ми, там центр».

УК Сьогодні навіть важко уявити, що ще на початку 1990-х в нашій країні були відчутні проблеми з промисловими товарами, продуктами для українських громадян. Набагато складніше було пояснити гостям, чому, приміром, в магазині немає помідорів чи капусти.

— Маєте рацію. З великими труднощами нам вдалося в 1992-му відкрити для дипломатів спеціальний овочевий магазин. Затим на вулиці Дарвіна з'явилася крамниця «Консул», де дипломатичні працівники могли без черг придбати одяг і взуття. Поліпшувати інфраструктуру дипломатичного сервісу було нелегко, зокрема і щодо лікарського та санітарного обслуговування, відпочинку, утримання транспорту, добору персоналу дипломатичних установ з українських громадян.

Пригадую, як розпочинав чергову ранкову нараду з «проблеми проблем» — де взяти бензин. Послам на тиждень виділяли по 40 літрів пального, а іншим дипломатичним працівникам — лише 20. До речі, перший київський супермаркет на вул. Горького «Тріумфальна арка» збудувало і відкрило саме наше відомство: там зарубіжні гості могли придбати продукти без черги.

Другий етап пов'язаний з розширенням дипломатичного корпусу, збільшенням кількості членів сімей дипломатів, і відповідно, із переселенням амбасад та міжнародних організацій у зручні реконструйовані приміщення, зокрема в пристосовані під посольства архітектурні пам'ятки.

Новітній, третій період — це зведення сучасних споруд для дипломатичних місій, яскравим прикладом якого є новий комплекс Посольства США в Україні, амбада Нідерландів, Німеччини, Республіки Узбекистан, Канади, Грецької Республіки, Туркменістану, Грузії тощо. Причому, якщо раніше всі

хотіли розмістити свої представництва лише в центрі, на Правобережжі, то нині стереотипи змінюються: одну з найкоротших і найкрутіших столичних вулиць — колишню Танкову, а нині Сікорського, знають тепер і за океаном. Додам, що поруч з американським посольством уже закінчено будівництво амбасад Казахстану.

Любів Україну

УК Гендирекція, як відомо, не лише будує дипломатичні споруди, забезпечує дипломатичний корпус усім необхідним, а й виконує ще одну важливу державницьку функцію: вона має сприяти активному відпочинку, пізнавальному і культурному розвитку, образно кажучи, своєрідному залюбленню в країну наших зарубіжних гостей. Як вдається це вашому колективу?

— Гадаю, ви бачили й самі: ніхто ще засмученим чи незацікавленим з наших поїздок не повертається. Оскільки завдання будь-якого дипломата — донести до своєї країни якнайширшу інформацію та реальні факти життя Української держави, наша проблема — показати все найкраще і найцікавіше.

Між першою поїздкою на початку 90-х років минулого століття до перлини Черкащини — Умані, давньоруського Переяслава-Хмельницького, древніх Чернігова та Батурина до останніх у часі наших маршрутів на Буковину, в Крим, до Одеси, Рівного, Канева тощо промайнуло два десятиліття напруженої праці. Не лише історія, географія, культура стали предметом нашої гордості, які ми хотіли показати дипломатичній спільноті.

Теплі згадки залишили в них відвідини кращих вітчизняних підприємств, медичних установ, зразкових закладів освіти, сучасної відпочинкової інфраструктури. Зусібіч ми відкриваємо іноземцям рідну державу, формуючи її позитивний імідж. Приємно, що багато хто й справді захоплюється в нашу країну і навіть прагне повернутися до нас ще не раз. Приміром, уже вдруге в Києві виконують свою високу місію посли Киргизстану та Грузії, дипломати привозять сюди свої сім'ї, навчають дітей в наших школах та вишах.

УК Вочевидь, ви перший будівельник, який за свою велику роботу в сфері дипломатії отримав високий дипломатичний ранг. А ким себе відчуваєте більше?

— І перший, і другий мої фахи належать до творчих. Працюючи будівельником, зводив нові споруди. На нинішній своїй роботі налагоджую мости між країнами і народами.

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

ОСОБИСТОСТІ

Патентований українець

ДАТА. *Іван Огієнко завдяки величчю духу здолав злу волю тих, хто намагався навіть ім'я його викреслити з історії*

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

За радянських часів ім'я видатного політичного діяча УНР, глави Української греко-православної церкви Канади митрополита Іларіона було під забороною на його рідній землі. У рік його 130-річчя пам'ять про видатного уродженця Житомирщини повернута народу, заради блага якого Іван Огієнко не шкодував ні сил, ні самого життя.

«Хто має душу — той багатий»

Уже відомим вченим і релігійним діячем наш земляк написав: «Я син козака і вихований хоч у бідності, та на волі». Це не просто красиві слова, бо шостій дитині в сім'ї відставного «низького чина», який віддав військовій службі 25 років, змалку судилася нелегка доля. Івану ледве виповнилося два роки, як його батька під час робіт у лісі розтоптали злякані коні. Весь тягар утримання дітей ліг на плечі матері. Можна лише дивуватися, як згорюваний бідною і нестатками малописьменній сільській жінці вистачило і мудрості, і сили, щоб, помітивши в сина величезне прагнення до знань, всупереч усім життєвим обставинам віддати його вчитися до місцевої чотирикласної школи.

Втім, перший похід дев'ятирічного Івана «за наукою» став невдалим: взимку дитині ні в чому було навіть вийти на вулицю. Лише пропрацювавши весну і літо разом з матір'ю в панській економії, школяр заробив на блаженку одяжку. Щороку хлопець працює на плантації буряку і хмелю, щоб оплачувати навчання. Зате ще підлітком, як написав він згодом у своїх мемуарах, «я зрозумів велику мудрість моєї мами, що завжди обривала мене, коли я скаржився їй на нашу разючу бідність: «Чорт бідний, бо душі не має! А ми маємо душу!»

У серпні 1896 року 14-річний Іван Огієнко разом з матір'ю пішки йде до Києва, щоб вступити до військово-фельдшерської школи, в якій дітей військовослужбовців навчали за казенний кошт.

Варто згадати маловідомий, але глибоко символічний факт: разом з Іваном Огієнком навчався ще один колись відомий уродженець України — Юхим Придворний, який під псевдонімом Дем'яна Бедного здобув гучну славу «червоного поета». Вони навіть разом редагували рукописний журнал із першими літературними пробами слу-

ДОСЬЄ «УК»

Іван ОГІЄНКО. Церковне ім'я — Іларіон (2 (14) січня 1882 р., Брусилів Радомисльського повіту Київської губернії (нині районний центр у Житомирській області) — 29 березня 1972 р., Вінніпег) — український вчений, митрополит (від 1944), політичний, громадський і церковний діяч, мовознавець, історик церкви, педагог, дійсний член Наукового товариства імені Тараса Шевченка (від 1922 р.).

хачів фельдшерської школи.

Минули роки, і невблаганний суддя-час підтвердив правоту селянки Єфросії Огієнко. Її син завдяки величчю духу здолав злу волю тих, хто намагався навіть ім'я його викреслити з української історії, та повернувся до свого народу. А ось уславленого за життя Дем'яна Бедного, який відцурався свого українства, нині згадують хіба як прототип загубленого під колесами трамвая малопримного Берліоза з роману Булгакова «Майстер і Маргарита».

«Караюсь, мучусь, але не каюсь»

Ці слова якнайкраще характеризують наступний етап життя Івана Огієнко, коли він, як написав згодом сам, відчув «перше пробудження україн-

Чого ще бажати юнаку, перед яким відкрилися прекрасні перспективи? Та життя знову ставить Огієнка перед складним вибором. Професор Тимофій Флорінський, якого згодом призначили головним цензором Київського цензурного комітету, люто ненавидить все українське, а його улюблений студент береться за наукове вивчення мови, якої офіційно немає! Більше того, намілюється написати і видати брошуру з порадами тим, хто бажає «вчитись і вчити українській мові».

Реакція не забарилася. Талановитого випускника, в дипломі з відзнакою якого вже навіть зробили запис — «Залишити при університеті з 30 травня 1909 року», позбавляють звання «професорського стипендіата», чи, за сучасною термінологією, не дозволяють навчатися в аспірантурі.

На контрольованих денікінцями територіях книжки Огієнка про українську мову і культуру нещадно вилучали і спалювали.

ської свідомості». Дивуватися пізній національній самоідентифікації вже 18-річного юнака не доводиться, бо на той час навчання у всіх школах Малоросії вели російською мовою.

А ось те, що заробляючи у Київському військово-медицинському шпиталі 10 рублів на місяць, молодий фельдшер п'ять із них сплачував репетиторам за підготовку до складання екстерном екзаменів у гімназію, три — надсилав матері, яка після пожежі залишилася без даху над головою, а за два рублі примудрявся вижити у великому місті, вражає. Втім, подібних фактів життя цієї непересічної людини, яка всупереч усім об'єктивним обставинам і непереможним перешкодам ніколи не пасувала перед долею, а тому досягала неможливого, безліч.

Черговим таким випробуванням для Огієнка став вступ у 1903 році до Київського університету, звідки студента-відмінника відраховують через несплату за навчання. Та врешті-решт здібний юнак отримав казеннокоштівне місце і навіть кирило-мефодіївську стипендію розміром 25 рублів щомісячно!

Лише через два роки викладач Київського комерційного училища Іван Огієнко повернувся до університету. Комусь цього гіркого уроку вистачило б на все життя, а молодий науковець натовмість... продовжує закликати вчитись рідної мови!

У виданій наприкінці 1912 року в Києві книжці С. Щоголева «Украинское движение как современнейший этап Южнорусского сепаратизма», яка фактично стала доносом на все свідоме українство, про Огієнка сказано, що він — «патентований українець». Варто прочитати ряд статей п. Огієнка під недвозначним заголовком

Навряд чи навіть серед політичної еліти знайшлося б багато охочих за прикладом Огієнків відмовитися обміняти грошові купюри УНР на «тверду» валюту.

«Вчимося рідної мови», щоб визнати в нього не тільки нахили, а й заповняти до українізаторської діяльності».

Піонер української мови

Свою першу лекцію перед студентами 33-річ-

Фото надане автором

У бібліотеці митрополита — збережені для України стародруки

ний приват-доцент Іван Огієнко прочитав у квітні 1915 року. Однак у стінах університету ні розмовляти українською, ні, тим паче, говорити про її наукове вивчення не дозволяли. Тому єдиною можливістю для молодого викладача хоч якось донести до слухачів клас своєї душі став курс слов'язнознавства та історії слов'янської літератури. Більше того, перша прочитана Огієнком у ранзі приват-доцента лекція називалася... «Жидівствуючі та їх література». Як бачимо, навіть єврей-

тету св. Володимира проти насильницької українізації Південної Росії». Як бачимо, професура не лише недвозначно дала зрозуміти, що ніякої України не існує, бо є лише «Південна Росія», а й висловила проти запровадження «штучно створеної української мови». Аргументованою відповіддю тим, хто доводив, що її «нет і бити не может», стала виголошена Огієнком 5 жовтня 1917 року перед кількатисячною аудиторією академічна промова, текст якої у вигляді брошури за часів

Огієнко першим серед викладачів Київського університету перейшов на викладання українською мовою.

ська література, попри всі гоніння іновірців у Російській імперії, була порівняно з українською у «привілейованому» становищі.

Це варто знати, щоб належно оцінити мужність Огієнка, який першим серед викладачів Київського університету в квітні

УНР неодноразово видавали масовими тиражами. А красномовним підтвердженням полемічного таланту вченого стало те, що на контрольованих денікінцями територіях книжки Огієнка про українську мову і культуру нещадно вилучали і спалювали.

Головноуповноважений республіки

Не менш значима діяльність Івана Огієнка з розбудови української державності. За ініціативи вченого 7 листопада 1917 року в Києві з'явилася Українська науково-педагогічна академія, а з липня 1918-го на території Університету св. Володимира почав діяти ще один навчальний заклад — Київський державний український університет. У серпні цього року Огієнко став фундатором і

першим ректором аналогічного навчального закладу в Кам'янці-Подільському.

Саме тут у грудні 1918 року вчений отримав пропозицію очолити Міністерство освіти УНР. А покладення на новопризначеного міністра організаційних турбот з проведення на Софійському майдані столиці урочистого проголошення Акта Злуки українських земель стало ще одним доказом заслуженої довіри і поваги до Огієнка.

До речі, завдяки сповідуваному вченим і патріотом принципу «держава — над партіями» він плідно працював на ниві утвердження української справи за всіх трьох державницьких формацій — Центральної Ради, Гетьманату, Директорії. Великий подвижник головної причиною поразки патріотичних сил вважав егоїзм окремих політиків, які ставили власні амбіції вище за інтереси народу, за що гірко поплатилася Україна.

Щодо особистої громадянської позиції Івана Огієнка, то гріх не згадати ще один промовистий факт. Коли в листопаді 1919 року уряд УНР вимушено перейшов за Збруч, єдиним урядовцем, який відмовився це зробити, став Іван Огієнко. Майже рік — до липня 1920 р. — він був Головноуповноваженим уряду УНР та опікувався діяльністю залишених у Кам'янці-Подільському державних установ. Навряд чи навіть серед сучасної політичної еліти знайшлося б багато охочих за прикладом родини Огієнків відмовитися обміняти грошові купюри УНР, що швидко знецінювалися, на «тверду» іноземну валюту, аргументуючи це тим, що «українському міністрові не пристало збувати рідних грошей, бо це викличе грошову паніку».

«Служити народові — то служити Богові»

Платою за патріотизм для родини Огієнків стали страшні злидні в еміграції. Та при цьому великий подвижник насамперед переймався не власними бідами, а організацією матеріальної допомоги українцям у таборах інтернованих.

Згодом Іван Огієнко прийняв духовний сан і завершив свою земну дорогу далеко за океаном під іменем митрополита Іларіона. Та навіть опинившись на чужині, він за пастирськими турботами ніколи не забував, що він українець і що «служити народові — то служити Богові».

МЕДИЦИНА

Калач для лікаря

ПІЛОТНИЙ ПРОЕКТ. На Харківщині політишують амбулаторне обслуговування на селі

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Відомо, що ніяким калачем не заманиш працювати випускників вишів у села. Харківська область не виняток. В останні роки тут, як і в усій Україні, відчувалася гостра нестача лікарів. Майже в половині зі 190 сільських амбулаторій не було штатних працівників. Тобто в 29 їх немає зовсім, а в інших цю проблему розв'язують сумісництвом.

Але так було, аж поки на Харківщині не знайшли отого калача, який здатний привести на село навіть не одного молодого фахівця. Ним стала перша новозбудована амбулаторія з житлом для лікаря, яку звели в селі Ватутіне Нововодолазького району.

Цей населений пункт для реалізації регіонального проекту обрали не випадково. Сільська амбулаторія тут розташовувалася в аварійному приміщенні барачного типу 1946 року будови з пічним опаленням. Тож на її відкриття, немов на свято, зібралися майже всі жителі села і прибули керівники місцевої громади, районної та обласної влади.

Потужність новозбудованої амбулаторії становить 30 відвідувань за зміну, загальна площа — 231,6 кв. м (10 кімнат), зокрема й дім для медичних працівників на 75,4 кв. м. Уся будівля газифікована і має водогін. До складу амбулаторії входять стоматологічний та фізіотерапевтичний кабінети, денний стаціонар на 5 ліжок, загальна клініко-діагностична лабораторія, маніпуляційний, оглядовий кабінети та кабінет щеплень.

ДОВІДКА «УК»

Проект будівництва нової амбулаторії в селі Ватутіне було розроблено у 2011 році. Загальна вартість робіт становить 2448,8 тис. грн. За кошти районного бюджету 248,8 тис. грн складено проектно-кошторисну документацію, проведені передпроектні роботи та впорядковано прилеглу до амбулаторії територію. З державного бюджету на проведення будівельних робіт витрачено 1,9 млн грн. Крім цього, додатково з обласного бюджету було виділено 300 тис. грн на придбання медичного обладнання і на роботи з облаштування зовнішніх мереж газопостачання та електропостачання.

Новозбудована амбулаторія в селі Ватутіному

Крім цього, нова амбулаторія забезпечена ще й спеціалізованим автомобілем та системою дистанційної передачі електрокардіограм «Телекард». Посадовці облдержадміністрації зазначають, що нова амбулаторія в селі Ватутіне — це типовий пілотний проект, який створювався в області. Він може бути повністю «посаджений на місце» в будь-якому іншому населеному пункті. Не потрібно більше витратити гроші на розробку технічної документації, оскільки вже все є. А сучасне обладнання та умови для денного стаціонару, коли людині не потріб-

на Харківщині знайшли отого калача, який здатний привести на село навіть не одного молодого фахівця. Ним стала перша новозбудована амбулаторія з житлом для лікаря, яку звели в селі Ватутіне Нововодолазького району.

но їхати в районну лікарню, щоб отримати медичну допомогу, можуть задовольнити найвибагливіших жителів села.

Не приховує своїх емоцій сімейний лікар Лариса Кузнецова:

— Я працюю завідувачкою амбулаторії з 2000-го, а загалом тут уже 25 років. І оскільки я була як основний лікар, мені весь час доводилося підбирати фахівців для роботи в амбулаторії. Нині, коли є нове приміщення, тут працюватиме кваліфікований і злагоджений колектив, який складався роками. Не було лише педіатра. Щоправда, до

нас приїжджав такий лікар, але це не розв'язувало проблеми. Хотілося, щоб педіатр жив у нас. Адже в селі 26 дітей віком до року. І тепер, коли з'явилося житло для лікаря, ми нарешті змогли запросити молодого спеціаліста Марину Головаш, яка раніше працювала в селі Новоселівка, що розташоване за 20 км від Ватутіного. Усі знали, що Марина дуже хороший лікар, і часто зверталися до неї навіть телефоном по консультацію.

Молодий фахівець радо погодилася на переїзд. Але чи сталося б це, якби не було зведено житла?

— Навряд, — каже головний лікар комунального закладу охорони здоров'я «Центральна Нововодолазька районна лікарня» Андрій Шапран. — Адже головна проблема того, що молоді лікарі не хочуть працювати на селі, криється навіть не в низькій зарплаті чи іншому культурному середовищі, а в незабезпеченні їх житлом. У нас у районі 12 амбулаторій. І якби в кожному селі побудували такі, як у Ватутіному, медичні об'єкти з помешканнями для лікаря, проблема забезпечення медичних кадрів була б знята повністю.

Перша ластівка, але не остання

За попередніми підрахунками місцевої влади, у Харківській області потрібно збудувати таких 22—23 амбулаторії. Здебільшого це ті будівлі, які, як і старе приміщення в селі Ватутіному, абсолютно не відповідають сучасним вимогам. Та оскільки знайти 40 млн грн для будівництва нових амбулаторій дуже складно, в області приступили до розробки стратегії розвитку, яку можна розтягнути аж на 10 років. Тут упевнені, що якщо все добре розпланувати і залучити кошти з державного, обласного бюджетів та територіальної громади, як це вже зробили у Нововодолазькому районі, можна цілком упоратися з поставленим завданням.

До речі, харків'яни вже мають певний позитивний досвід у створенні й реалізації подібних інноваційних проектів у галузі охорони здоров'я. Зокрема в області реалізовані і стали затребуваними в межах держави фабрика-кухня дитячого харчування, GPS-навігація невідкладної медичної допомоги та інші проекти. Охоче тут поділяється і новим, в основі якого — будівля амбулаторії, яка вже не потребує розробки. Цей проект готові надати усім, хто хоче будувати й економити за прикладом харків'ян, приблизно 250 тисяч гривень, щоб витратити їх потім на оснащення сільського медичного закладу.

Найкраща медсестра країни працює на Дніпропетровщині

ВИЗНАННЯ. У Тернополі відбувся Всеукраїнський конкурс фахової майстерності «Ескулап-професіонал»

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Торік медсестра Тернопільської обласної психоневрологічної лікарні Олеся Демборинська здобула корону та бронзову статуетку на конкурсі фахової майстерності «Ескулап-професіонал». Олесин успіх дав змогу її рідному місту приймати цього року учасників медсестринського змагання. Метою такого заходу є підвищення рівня підготовки молодших медичних спеціалістів і престижу в нашій країні професії медсестри.

На 6-й Всеукраїнський конкурс фахової майстерності серед медичних сестер цьогоорічного

жовтня до Тернополя приїхали 22 учасники з різних куточків нашої держави. Кожен з них прибув із групою підтримки, тож медична Тернопільщина вітала загалом майже 200 гостей. Цікаво, що серед тих, хто виборов право представляти свої області на таких престижних фахових змаганнях, був і Юрій Антонюк — єдиний із чоловіків. У Рівненському лікувально-діагностичному центрі він працює медбратом.

Щоправда, фортуна йому не усміхнулася. Переможницею стала Анна Суп із м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області. Корені її роду — із Західної України. Зізналася, що давно прагнула приїхати на землю рід-

Переможниця конкурсу Анна Суп

них. І ось участь у конкурсі допомогла. Та тут на Аню чекали не лише незабутні враження від принад Тернопілля, а й великий успіх.

У боротьбі за перемогу Анні Суп, як і всім учасникам фахових змагань, довелося здолати три етапи. Перший із них — тестування, із п'яти тисяч запитань комп'ютерна програма обирала для конкурсанта 100 тестів, на які треба було дати відповіді. До речі, Аня, як і представниця Тернопільщини Ірина Рафальська, здобула на цих тестових завданнях сто балів зі ста можливих. Згодом медсестрам треба було продемонструвати практичні навички з терапії, хірургії та педіатрії.

Після двох складних змагань зі спеціальності на них чекав і завершальний конкурс «Талановита людина — талановита у всьому». На сцені Тернопільського академічного обласного драмтеатру ім. Т. Шевченка вони репрезентували власні обдаровання та захоплення й виступали як чудові танцівниці, співаки, поети, драматичні актриси, вишивальниці.

Цього року на Всеукраїнський конкурс «Ескулап-професіонал» приїхали й представники Асоціації медичних сестер Білорусі, аби запозичити в українських колег досвід проведення такого масштабного фахового змагання.

СТИЛЬ ЖИТТЯ

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Це можна зробити, не виїжджаючи за межі свого міста. Але йдеться не про комп'ютерні ігри-стрілялки. А про реальні польові виходи у військовій формі з повним похідним спорядженням, зброєю, яку на перший погляд і не відрізняє від справжньої, тактику ведення бою і ще багато іншого, без чого не можна уявити підготовленого воїна.

Подібні відчуття дає справжнє чоловіче захоплення — страйкбол. «Урядовий кур'єр» спробував з'ясувати, чому він об'єднує людей різних занять у єдине ціле, запалює у подорожжях вже посивілих представників сильної статі блиск в очах і юначу пристрасть до пригод.

Команда справжніх бійців

А чи знаєте ви, що у передмісті столиці регулярно проводяться активні бойові дії? Лісистю місцевістю групи «озброєних», одягнутих у камуфляж із важкими баулами, рюкзаками та довгими кофрами в руках молодих людей проходять упевненим похідним кроком повз ошелешених грибників і пересічених відпочивальників, непомітно зникаючи у гушавині чагарників. На вигляд — мисливці. Проте їм не до шашликів чи полювання. У них інша мета.

Художник, бухгалтер, колишній військовий, міліціонер. У повсякденному житті їхні заняття діаметрально протилежні. А ось із настанням вихідних їх нестримно тягне на заплутані полігони чи то Броварського, чи то Вишгородського районів, де можна дати волю справжньому адреналіну, виявити тактичний хист, фізичну міць і не в останню чергу — силу духу.

Майже всі хлопчаків у дитинстві грали у «війнушку», вистежуючи удаваних супротивників на будівельних майданчиках, попід будинками, на пустищах. Страйкбол — та сама військова гра, але аж ніяк не дитяча. Тут усе надто серйозно і по-чоловічому конкретно. Кожна команда обирає належність до певного підрозділу тієї чи іншої армії світу. Це можуть бути «америкоси», «федерали», «бундеси», «бритіші» тощо.

За можливістю, намагаються моделювати форму, камуфляж, взуття, каски і кепі, спорядження, амуніцію, зброю та рації, нашивки й шеврони буквально до роти. Останнє має значення, коли граєш за іноземну армію. Скажімо, авторіві почастило познайомитися з командою «Курахе», члени якої відтворюють 4 роту «Easy» 506 парашутного полку 101 аеромобільної дивізії армії США.

— Не слід плутати моделювання з реконструкцією реальних історичних битв, — пояснює Андрій Ващук — Турист. — У першому випадку йдеться про схожість. Тоді як другий — копіювання до найменших дрібниць, театралізована вистава з відомим задалегідь фіналом,

Фото з сайту arms-project.org.ua

Гра справжніх чоловіків

ХОБІ. Аби приміряти на себе образ бравого вояка, зовсім не обов'язково мати військовий квиток і карбувати крок на плацу

ДОВІДКА «УК».

Страйкбол — командна військово-тактична гра, у якій «бій» ведуть кульками 6 мм завважки 0,11 — 0,43 г. Виник у післявоєнній Японії, якій після капітуляції заборонили мати збройні сили (крім сил самооборони), і уряд знайшов цікавий вихід — було створено точні пневматичні копії бойової зброї, які збігалися за вагою з реальними прототипами, мали таку саму скорострільність і схожу схему складання. Згодом це заняття переросло у вид дозвілля, що набув величезної популярності у всьому світі завдяки особливій реалістичності й наближеності до реальних бойових дій.

бо такою була колись реальна подія.

На час гри у команді не існує імен, лише «ніки»: Сержант, Ван, Фідель, Адвокат, Проф, Турист, Рембо, Зондер, Джексон. Так легше розуміти одне одного на заданих радіочастотах. Озброєння ж відоме багатьом на прикладі призових тирів — повнорозмірні й повновагові електропневматичні копії відомих автоматів, карабінів, кулеметів, що стріляють різнокольоровими пластиковими кульками. Втім, є й істотна різниця. Б'ють вони з набагато більшою початковою швидкістю і вельми боляче.

Бували випадки втрати зубів чи поверхневого поранення до крові, розповів командир групи Владислав Фітро, у минулому старший сержант 76-ї повітряно-десантної дивізії, якого підлеглі шанобливо так і називають. Стало зрозуміло, чому кожен має при собі спеціальні захисні окуляри, без яких командування на гру нікого не допускає.

Марш, збір, приготування на базі з оптимістичною назвою «мертв'ятник». Тут бійці некапою заряджають зброю, перевіряють роботу акумуляторів, прицільність «вогню». Дрібниць бути не може. Від справності спорядження залежить, чи виконаєш ти завдання, чи довго проживеш на полі бою, чи не підведеш команду.

Сюди приходять «убиті» й «поранені», розвідники приводять полонених. Тут до особового складу доводять бойове завдання і загальний сценарій гри. На відміну від реконструкції, ніхто не знає, на чиєму боці буде перемога. Одній стороні — оборонцям поставлено завдання утримати позиції. Атакувальна ж повинна зламати опір супро-

тивника, захопивши його територію. Чия візьме — покаже тільки перебіг бойових дій.

«Stand Up and Fight!»

В Україні грають переважно за двома правилами: ARW і Мілсім (від англійського Military Simulation). Перші є лояльнішими і легшими для учасників. Менші полігони, менша швидкість куль. Бої проходять набагато компактніше, але гарантується щільний контакт із протилежною стороною за обмеженої тривалості часу. Такі ігри завершуються переважно за кілька годин.

У другому випадку (саме такому стилію віддає перевагу команда «Курахе») все змінюється з точністю до навіпаків. Величезні простори, де самотужки можна просто заблукати. У твоєму розпорядженні ціла доба. Є ризик пройти зо два десятки кілометрів і не зустріти опору, але отримати автоматну чер-

Вартість основного спорядження страйкболіста, умовні одиниці

Інфографіка «УК»

За даними столичних інтернет-магазинів

гу з ближніх куштів або з-за дерев. І, спіймавши облизня, розчаровано пошкандибає на свій «мертв'ятник» — війна для тебе закінчилася. Після подібних невдач починаєш обдумувати кожен крок, не лізти поперед батька в пекло.

— Незалежно від завдання, на перший план виходять командні дії, — ділиться досвідом Турист. — У прямих сутичках з ARW-ешниками на малих площах у нас небагато шансів на перемогу, бо вони краще діють на коротких відстанях. Зате Мілсім дає простір у прямому й переносному сенсі. Не звиклого до різноманітних тактичних побудов і хитрощів супротивника легко заманити в засаду, провести непомітно, але ефективно маневрування.

Команда виходить на передову. Вперед висувається розвідувальна група, завдання якої — виявити міні поля, протралити в них проходи, засікти розташування окопів і вогневі точки, шляхи підходу до них. Атмосфера максимально, наскільки це взагалі можливо в мирний час, наближена до бойової. Навіть уночі сторони не дають одна одній спокою, постійно роблячи вилазки на протилежні позиції. З полонених можна знімати стовни, амуніцію, вимінюва-

ти на своїх невдах або... на пиво після бою — то вже як домовляється командири.

Тріск зламаної кулями гілля, вибухи ручних гранат — всередині петарда й горюх, радіус ураження п'ять метрів — змушують «молотих» з невідомим острахом хилити голови, почувачись мало не в окопах десь під Сталінградом. Ба-чиш політ гранати — стрімголов біжи, стрибай, падай. Зачепило осколком, кулею — поранений. Прямі влучення — вбитий. Суддів немає. Все побудовано на чесності й довірі один до одного. Замурзані, але щасливі, учасники всіх сторін жваво до хрипоті обговорюють хід бою, тактику, помилки. Бо це не гра ворогів. Це гра друзів і однодумців.

Так званих «маклаудів» швидко виявляють свої ж і змушують залишити поле бою. А іноді навіть команду. Ніхто нікого не змушує йти маршем, терпіти втому, негоду, мокрі ноги, спрагу, голод. Колектив сам відштовхує негідних. Утім, за рекомендаціями перевірених бійців приймають і новачків. Дадуть зброю, зайвий комплект форми й взуття — народ тут щедрий і готовий до будь-яких несподіванок, зокрема й поділитися останнім. Побачиш, відчуєш, вирішиш: варто чи ні морочити голову собі і людям.

Здоровий адреналін

— Загалом моє спорядження, від натуральних берців до оригінальної кевларової каски, коштує близько трьох тисяч доларів, — зізнається Владислав Фітро. — Якщо ж дотримуватися повної відповідності, витрати будуть ще більшими. Попри доволі непросту фінансову сторону питання, дружина радіє з того, що весь накопичений на роботі негатив я залишаю поза родиною, на полях Київської області.

Навіщо ж це потрібно сучасному чоловікові? Хтось після робочого тижня ходить на риболовлю, полювання, порпається в гаражі, на дачі, грає в доміно у дворі або цмудить пиво за барною стійкою. Після задушливого офіса й марудної одноманітної роботи вихлопнути негативну енергію кінце потрібно. А якщо підкріпити цей процес добрячою порцією здорового адреналіну, ефект стовідсотково перевершить враження від літнього відпочинку в Криму.

Випробувати себе в екстремальній ситуації, перевірити здатність взаємодіяти в колективі, долати реальні труднощі польових виходів, нести свій рюкзак і рюкзак товариша, не з чужих слів дізнатися про відчуття літця, розділити одну флягу води на всіх друзів — ось що таке страйкбол для його поціновувачів. Для тих, хто не навоювався, це нагода втамувати природну спрагу до екстриму. Інші ж не оминають нагоди майже повноцінно приміряти на себе образ військового. А ще це спорт, хобі й неабиякий вияв патріотизму, попри різні нашивки на камуфляжах і відстоювані позиції на ігровому полігоні.

Фото автора

Бойові дії завжди розпочинаються на польовій карті

ДОКУМЕНТИ

 ЗАКОН УКРАЇНИ Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення	Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ: 1. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни: 1) у статті 174: назву після слів «пневматичної зброї» доповнити словами «пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями метальними снарядами несмертельної дії»; абзац перший після слів «холодної металної зброї» доповнити словами «пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями метальними снарядами несмертельної дії»; в абзаці другому: слова «від п'яти до десяти» замінити словами «від десяти до п'ятнадцяти»; після слів «з конфіскацією зброї» доповнити словами «пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми влас- тивостями метальними снарядами несмертельної дії»; 2) у статті 190: в абзаці другому частини першої слова «від трьох до п'яти» замінити словами «від семи до десяти»; в абзаці другому частини другої слова «від чотирьох до семи» замінити словами «від десяти до п'ятнадцяти»; 3) у статті 191: назву та абзац перший частини першої після слів «носіння або переве- зення» доповнити словом «нагородної»; в абзаці другому частини першої слова «від трьох до п'яти» замінити словами «від семи до десяти»; в абзаці другому частини другої слова «від чотирьох до семи» замінити словами «від десяти до п'ятнадцяти», а слова «або без такої» виключити; 4) у статті 192: назву та абзац перший після слова «(перереєстрації)» доповнити словом «нагородної»; в абзаці другому слова «від одного до трьох» замінити словами «від п'яти до семи»; 5) в абзаці другому статті 193 слова «від трьох до п'яти» замінити сло- вами «від п'яти до семи»; 6) у статті 194: в абзаці другому частини першої слова «від чотирьох до семи» замінити словами «від п'ятнадцяти до двадцяти»; 7) у статті 195: в абзаці другому частини першої слова «від чотирьох до семи» замінити словами «від десяти до п'ятнадцяти»; в абзаці другому частини другої слова «від п'яти до десяти» замінити словами «від п'ятнадцяти до двадцяти»; 8) у статті 265: частину першу після слів «відзнаки Президента України» доповнити сло- вами «нагородна зброя»; частину четверту викласти в такій редакції: «При вчиненні порушень, передбачених статтями 174, 190 — 195⁴ цього Кодексу, працівник міліції, а при вчиненні правопорушень, передбачених статтями 191, 195 цього Кодексу, також посадова особа прикордонної служби має право вилучити нагородну, вогнепальну мисливську, пневма- тичну зброю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду та холодну зброю, бойові припаси і спеціальні засоби самооборони. Працівник міліції, посадова особа прикордонної служби має право провести особистий огляд і огляд речей порушника в порядку, вста- новленому статтею 264 цього Кодексу. До особи, яка вчинила правопо- рушення під час виконання службових обов'язків, вилучення зброї, особистий огляд і огляд речей застосовуються лише у невідкладних випадках». 2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опубліку- вання. <i>Президент України В. ЯНУКОВИЧ</i> м. Київ 18 вересня 2012 року № 5289-VI
 УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Питання делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи	1. Внести до Указу Президента України від 29 квітня 1996 року № 305 «Про делегацію України в Конгресі місцевих і регіональних влад Європи» (зі змінами, внесеними Указами від 19 березня 1997 року № 243, від 30 травня 1997 року № 472, від 7 травня 1998 року № 430, від 13 березня 2003 року № 212, від 18 червня 2008 року № 568 та від 24 червня 2010 року № 723) такі зміни: 1) у назві Указу слово «Європи» замінити словами «Ради Європи»; 2) текст Указу викласти в такій редакції: «1. Затвердити Положення про делегацію України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи (додається)»; 3) у Положенні про делегацію України в Конгресі місцевих і регіональних влад Європи, затвердженому названим Указом: у назві слово «Європи» замінити словами «Ради Європи»; пункт 1 викласти в такій редакції: «1. Це Положення, розроблене на підставі Статуту Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи, ухваленого Комітетом Міністрів Ради Єв- ропи 19 січня 2011 року, визначає порядок та критерії формування деле- гації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи (далі — Конгрес)»; підпункт «г» пункту 3 викласти в такій редакції: «г) пропорційного представництва чоловіків і жінок, при цьому не менш як тридцять відсотків представників і заступників представників станови- тимуть жінки»; пункт 6 викласти в такій редакції: «6. Персональний склад делегації України в Конгресі затверджується Президентом України строком на чотири роки. Повноваження делегації є дійсними до відкриття сесії, наступної за закінченням строку повноважень делегації». 4) склад делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Єв- ропи (КМРВЕ) на 1996 рік, затверджений названим Указом, виключити. 2. Затвердити склад делегації України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи на 2012-2016 роки (додається). <i>Президент України В. ЯНУКОВИЧ</i> м. Київ 3 вересня 2012 року № 535/2012

 ЗАТВЕРДЖЕНО Указом Президента України від 3 вересня 2012 року № 535/2012 СКЛАД делегатії України в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи на 2012-2016 роки I. Представники України в Палаті місцевих влад Конгресу БОГАТИРЧУК-КРИВКО Світлана Кирилівна — депутат Рівненської міської ради (за згодою) ГЕРЕГА Галина Федорівна — депутат Київської міської ради (за згодою) ГРОЙСМАН Володимир Борисович — Вінницький міський голова (за зго- дою) КУЛІЧЕНКО Іван Іванович — Дніпропетровський міський голова (за зго- дою) ЛУК'ЯНЧЕНКО Олександр Олексійович — Донецький міський голова (за згодою) УДОВИЧЕНКО Володимир Петрович — Славутицький міський голова, Київська область (за згодою) II. Заступники представників України в Палаті місцевих влад Конгресу ВОЛОШИНА Катерина Сергіївна — заступник голови Ленінської районної у місті Севастополі ради (за згодою) ПІДВАЛЬНА Степанія Михайлівна — Четвертянський сільський голова, Волинська область (за згодою) ПОГРАНИЧНА Ірина Михайлівна — депутат Великомоствівської міської ради, Львівська область (за згодою) САВЧЕНКО Тетяна Миколаївна — Гадяцький міський голова, Полтавська область (за згодою) САІНСУС Олександр Дмитрович — Кіровоградський міський голова (за згодою) ЧЕПЕЙ Зінаїда Василівна — Гаврилівський селищний голова, Херсонська область (за згодою) III. Представники України в Палаті регіонів Конгресу ГОЛЕНКО Валерій Миколайович — голова Луганської обласної ради (за згодою) ГОНЧАРЕНКО Олексій Олексійович — заступник голови Одеської облас- ної ради (за згодою) КОНСТАНТИНОВ Володимир Андрійович — Голова Верховної Ради Ав- тономної Республіки Крим (за згодою) РИБАК Наталія Іванівна — голова Черняхівської районної ради, Жито- мрська область (за згодою) РОМАНОВА Наталія Андріївна — депутат Чернігівської районної ради, Чернігівська область (за згодою) ЧЕРНОВ Сергій Іванович — голова Харківської обласної ради (за зго- дою) IV. Заступники представників України в Палаті регіонів Конгресу БАРНА Степан Степанович — депутат Тернопільської обласної ради (за згодою) КІЧКОВСЬКИЙ Михайло Михайлович — депутат Закарпатської обласної ради (за згодою) КОНОНЕНКО Любов Петрівна — депутат Краснопільської районної ради, Сумська область (за згодою) МАТВІЄНКО Павло Дмитрович — голова Запорізької обласної ради (за згодою) ОЛІЙНИК Ігор Мирославович — депутат Івано-Франківської обласної ради (за згодою) ОЛУЙКО Віталій Миколайович — депутат Хмельницької обласної ради (за згодою). <i>Глава Адміністрації Президента України С.ЛЬОВОЧКИН</i>	 УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Про призначення суддів	Відповідно до статті 127 та частини першої статті 128 Конституції України ПОСТАНОВЛЯЮ: 1. Призначити ФЕЩЕНКО Юлію Віталіївну на посаду судді Запорізького окружного адміністративного суду строком на п'ять років. 2. Призначити строком на п'ять років у місцевих загальних судах на по- сади: судді Бахчисарайського районного суду Автономної Республіки Крим СКІСОВА Олександра Євгенійовича; судді Крижопільського районного суду Вінницької області РУДЯ Олександра Григоровича; судді Павлоградського міського районного суду Дніпропетровської області КОСЮКА Анатолія Петровича; судді Жовтневого районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області ЧАЙКИНА Ігоря Борисовича; судді Новоазовського районного суду Донецької області КИТАЄВА Андрія Володимировича; судді Калінінського районного суду міста Донецька ІСТЯГІНУ Надію Михайлівну; судді Корольовського районного суду міста Житомира ШАЛОТУ Костянтина Валерійовича; судді Ржищевського міського суду Київської області ПОТАПЕНКА Андрія Вікторовича; судді Залізничного районного суду міста Львова ПОСТИГАЧ Олесю Богданівну; судді Шевченківського районного суду міста Львова КОВАЛЬЧУКА Олега Ігоровича; судді Ленінського районного суду міста Миколаєва КОНОВЦЯ Миколая Сергійовича; судді Недригайлівського районного суду Сумської області ЯКОВЕНКО Наталію Михайлівну; судді Шосткинського міськрайонного суду Сумської області ЯКОВЕНКА Василя Володимировича; судді Колямацького районного суду Харківської області СКЛЯРЕНКА Михайла Олексійовича; судді Придніпровського районного суду міста Черкас ПІКОВСЬКОГО В'ячеслава Юрійовича; судді Корюківського районного суду Чернігівської області СИНЬКО Олену Олександрівну; судді Балаклавського районного суду міста Севастополя ДИБЦЯ Олексія Михайловича. <i>Президент України В. ЯНУКОВИЧ</i> м.Київ 12 жовтня 2012 року № 597/2012
---	--	---

 КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає ліцензуванню Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю)	ПОСТАНОВА від 10 жовтня 2012 р. № 919 Київ Відповідно до статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ: Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провад- ження господарської діяльності, яка підлягає ліцензуванню Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, і визначається періодичність проведення планових заходів державного на- гляду (контролю), згідно з додатком. <i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i> Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2012 р. № 919 КРИТЕРІЙ, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає ліцензуванню Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) 1. Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження госпо- дарської діяльності, яка підлягає ліцензуванню Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, зокрема ді- яльності з виробництва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теп- лолової енергії на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використан- ням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії), транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами, постачання теплової енергії, централізованого водопостачання та водовідведення в обсягах, що перевищують рівень, який встановлений ліцензійними умовами, і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю), встановлюються з метою збалан- сування інтересів суб'єктів господарювання, споживачів та держави у сфері теплопостачання і централізованого водопостачання та водовідведення, за- безпечення ефективного функціонування такої сфери та запобігання не- гативним соціальним та екологічним наслідкам. 2. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження гос- подарської діяльності, яка підлягає ліцензуванню Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, є: обсяги провадження діяльності у сфері виробництва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установ- ках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних дже- рел енергії), транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами, постачання теплової енергії, цен- тралізованого водопостачання та водовідведення; провадження діяльності на ринку, що перебуває у стані природної мо- нополії; провадження діяльності на суміжному ринку; суміщення діяльності на ринку, що перебуває у стані природної моно- полії, з діяльністю на суміжному ринку. 3. Відповідно до встановлених критеріїв суб'єкти господарювання від- носяться до одного з трьох ступенів ризику — високого, середнього та не- значного. 4. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику відносяться суб'єкти, які: провадять діяльність з транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами в обсягах, що пере- вищують рівень, який встановлений ліцензійними умовами; суміщують діяльність з транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами з діяльністю з вироб- ництва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії) та/або діяльністю з постачання теплової енергії в обсягах, що перевищують рівень, який встановлений ліцензійними умовами; провадять діяльність з централізованого водопостачання та водовідве- дення в обсягах, що перевищують рівень, який встановлений ліцензійними умовами. 5. До суб'єктів господарювання із середнім ступенем ризику відносяться суб'єкти, які: провадять діяльність з виробництва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях, теплоелектрос- танціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії) в обся- гах, що перевищують рівень, який встановлений ліцензійними умовами; провадять діяльність з постачання теплової енергії в обсягах, що пере- вищують рівень, який встановлений ліцензійними умовами. 6. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику відно- сяться суб'єкти, які мають ліцензії на провадження діяльності з виробниц- тва теплової енергії (крім діяльності з виробництва теплової енергії на теп- лоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і ко- генераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії), транспортування теплової енергії магіс- тральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами, поста- чання теплової енергії, централізованого водопостачання та водовідведення в обсягах, що перевищують рівень, який встановлений ліцензійними умо- вами, але не провадять таких видів діяльності. 7. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ко- мунальних послуг, проводить планові заходи державного нагляду (кон- тролю) за діяльністю суб'єктів господарювання з такою періодичністю: з високим ступенем ризику — не частіше одного разу на рік; із середнім ступенем ризику — не частіше одного разу на два роки; з незначним ступенем ризику — не частіше одного разу на п'ять років. ОГОЛОШЕННЯ Уточнення В оголошенні про виклик до суду за позовом Виконавчого комітету Керченської міської ради, надрукованому 13 жовтня 2012 р. в № 187, відповіді чи викликаються на 19 жовтня 2012 р.: Шевченко Сергій Валерійович на 14.00 год. Сердюченко Наталія Іванівна на 13.30 год.
---	--

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

КУЛЬТУРА ПИТТЯ. Ми, українці, народ хоч і не заздрисний, та не змирилися з тим, що ощадливі німці щороку кілька днів поспіль не бачать міри на землі Баварській. Тож і вирішила одна відома вітчизняна мережа ресторанів організувати альтернативу — українське пивне свято «ЖовтеньФест». І заручившись підтримкою столичної міськдержадміністрації, скликала пивоварів на перший фестиваль. А оскільки знайти у

Києві майданчик на кшталт Терезино луку майже неможливо, пішли найпростішим шляхом — влада дозволила встановити намети не лише вздовж центральної вулиці — Хрещатика, а й заставити весь Майдан Незалежності столиками та копичками сіна (раптом хто з худобою завітає!). Цікаво, чи й минулорічну традицію німців недоливати хмільного перейняли?

Електронна книжка — нагорода за вірш

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

КОНКУРС. У Всеукраїнського конкурсу дитячої творчості «Податки очима дітей» перший ювілей: 10 років поспіль податківці (саме ДПС — його організатор і натхненник) збирають добірні врожаї дитячих талантів. Раз на рік приміщення Рівненської податкової перетворюється на справжнісіньку галерею шедеврів: хтось ство-

рює літературні твори, хтось «одягає» свій задум у бісер, кераміку чи лозу... — Для багатьох дітей конкурс став своєрідним творчим стартом, допоміг розкрити таланти. І ми щиро цьому радіємо, — каже голова ДПС у Рівненській області Віктор Башук. — Знаєте, діти дуже часто дивляться на речі глибше і прискіпливіше, ніж ми, дорослі. Тому, вважаю, конкурс уже заклап підвалини, так би мовити, нового покоління платників по-

датків, і в цьому його головна місія. Схоже, стільком талантам зовсім не тісно під одним дахом. Ось 11-річна Анастасія Антонюк, незважаючи на те, що їй нелегко дається кожен крок (у дівчинки — ДЦП) теж прийшла за своїм цілком заслуженим подарунком. Із віршем «Життєва істина» вона впевнено перемогла в обласному етапі конкурсу і стала третьою в Україні у номінації «Літературні твори». Вони з мамою щойно поверну-

лися зі столиці, де у подарунок Настя отримала мрію кожного школяра — електронну книжку. Тепер вона закачує туди весь необхідний матеріал і прямує до школи без важкого ранця. До слова, дівчинка успішно навчається у звичайній загальноосвітній рівненській школі № 27. Але це вже — тема іншої розмови. А поки що Настя упевнено декламує перед поважною аудиторією свою недитячу поезію...

Гітара теж буває елегантною

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

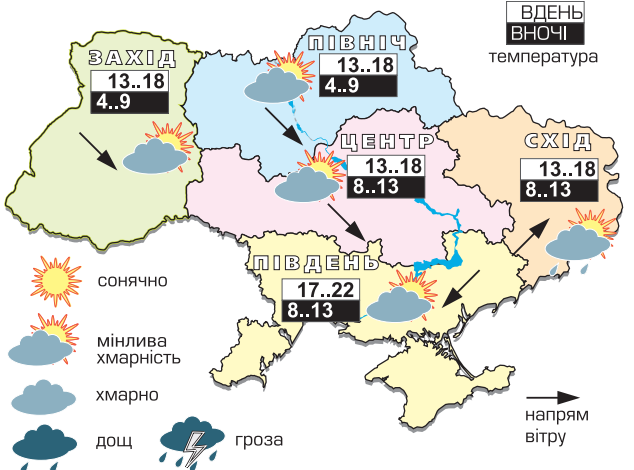
МУЗИКА. У Чернігові відбувся IX Міжнародний фестиваль гітарної музики. Часто ми чуємо невміле бринькання у під'їздах та походах, називаючи гітару супутницею закоханих і романтиків. Та в руках професіоналів цей інструмент може просто купати слухачів у шквальній і пристрасній, грайливій чи ліричній мелодії. Неймовірно яскрава палітра звуків лине з-під пальців гітариста: відчувається подібність до нот арфи, фортепіано, бандури, балалайки... А такі віртуози, як професор кафедри народних інструментів

України (по класу гітари) Харківського державного університету мистецтв ім. І. П. Котляревського, заслужений артист України, лауреат міжнародних конкурсів Володимир Доценко і його ще молоді, але вже титуловані учні — Ігор Кордюк з Луцька, Олексій Швець із Черкаса та чернівець Іван Євтушенко, — здається, змушують інструмент співати, сміятися і говорити. Тож цілком закономірно вже в перший день фестивалю гітарної музики було задано серйозний лад. Звучала класика: «Фантазія на тему з опери Дж. Верді «Ріголетто» Йохана Мертца, сюїта «Каліфорнія» (Хосе Марії Гальярдо дель

Рей), «Диявольське капричіо» Маріо Кастельнуово-Тедеско, «Каватина» Стенлі Маерса та багато інших творів. Шанувальники музики від молодших школярів до їхніх дідусів і бабусь чотири вечори поспіль поспішали до Чернігівського обласного філармонійного центру фестивалів та концертних програм, аби віддати належне вправності відомих виконавців. Останні ж і самі тишилися звучанням улюбленого інструмента та теплим прийомом слухачів. Припали до душі чернігівцям також російські гітаристи. Справжніми оваціями проводжали зі сцени Володимира Гапонцева з Москви, який викону-

вав і власні твори, і класику. Дуже мило і приємно сприймався єдиний на фестивалі дуєт музичних педагогів: російська класична гітаристка москвичка Анна Іноземцева та лауреат численних міжнародних конкурсів чернівець Олег Бойко. У їхньому виконанні заворожували і музика, і синхронність перебігу пальців на грифах і в корпусах гітар, і світла аура закоханості в музику. А за вікнами яскравими нотками кружляло осіннє листя, ніби наголошуючи, що час спливає швидко, і вже наступного вересня X Міжнародний фестиваль гітарної музики у Чернігові святкуватиме свою першу круглу дату.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 18 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+4 +9	+13 +18	Черкаська	+8 +13	+13 +18
Житомирська	+4 +9	+13 +18	Кіровоградська	+8 +13	+13 +18
Чернігівська	+5 +10	+12 +17	Полтавська	+8 +13	+12 +17
Сумська	+6 +11	+12 +17	Дніпропетровська	+8 +13	+14 +19
Закарпатська	+4 +9	+14 +19	Одеська	+7 +12	+16 +21
Рівненська	+4 +9	+12 +17	Миколаївська	+8 +13	+16 +21
Львівська	+3 +8	+13 +18	Херсонська	+8 +13	+17 +22
Івано-Франківська	+3 +8	+13 +18	Запорізька	+8 +13	+17 +22
Волинська	+4 +9	+12 +17	Харківська	+8 +13	+13 +18
Хмельницька	+2 +7	+13 +18	Донецька	+9 +14	+14 +19
Чернівецька	+3 +8	+13 +18	Луганська	+8 +13	+15 +20
Тернопільська	+4 +9	+12 +17	Крим	+9 +14	+20 +25
Вінницька	+8 +13	+14 +19	Київ	+6 +8	+15 +17

Укргідрометцентр

Змагання до штрафмайданчика довели

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

БЕЗПЕКА РУХУ. В Черкасах працівники ДАІ розігнали стріт-рейсерів, які намагалися влаштувати незаконні перегони на вулицях міста: на штрафмайданчик потрапило 20 автомобілів. Зібрання відбулося пізно увечері на вулиці Першотравневій, куди з'їхалася понад сотня машин. Так водії й пасажирів відгукнулися на пропозицію підпільних організаторів влаштувати вуличні перегони. Усупереч усім правилам, перегони проводили на проїжджій частині, що створювало перешкоди для руху транспорту, неймовірний шум і аварійно небезпечну ситуацію для водіїв і глядачів. Місце проведення змагань не було обладнане жодними засобами безпеки для людей, які спостерігали за дійством. Але довго порушувати правила стрітрейсерів не вдалося: маючи оперативну інформацію, на місце приїхали працівники ДАІ. Як з'ясувалося, на нелегальні перегони прибули водії з різних областей України, зокрема і з Києва. Нині триває перевірка законності використання транспортних засобів. Державтоінспекція звернула увагу всіх автовласників — любителів швидкісних заїздів на те, що вуличні перегони, якщо на їх проведення немає дозволу, є незаконними. Такі правопорушення, а саме перешкода руху транспортних засобів, відповідно до ч.3 ст.122 Адміністративного кодексу України, караються штрафом від 525 до 680 грн. Якщо рух транспортних засобів буде заблоковано, тоді, відповідно до ст.279 Кримінального кодексу України, настає кримінальна відповідальність. А вона передбачає не лише штрафні санкції, а й обмеження волі строком до 3 років.

ОГОЛОШЕННЯ

Грузінова Вікторія Вікторівна, останнє відоме місце проживання: м. Київ, Харківське шосе, буд. 2-а, кв. 77, представник Закритого акціонерного товариства «Акціонерна компанія «Альфа», останнє відоме місцезнаходження: м. Львів, вул. Володимира Великого, 50, викликаються Залізничним районним судом м. Львова (м. Львів, вул. С. Бандери, 3, каб. 18) на 09 год. 30 хв. 9 листопада 2012 року як відповідачі у справі за позовом Приватного акціонерного товариства «Львівський локомотиворемонтний завод» до ЗАТ «Акціонерна компанія «Альфа», Грузінової В. В. про визнання недійсним договору. У випадку неявки Грузінової В. В. та представника ЗАТ «АК «Альфа» у судове засідання на вказаний час, справу буде розглянуто у їхню відсутність. Суддя Боровков Д. О.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **253-72-91, 253-34-78,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 26829. Тираж 44510

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мег-Поліграф»,**
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua